Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1849 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 9 aprilie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI:

Să rezolvăm cu toată atenţia cererile tinerilor

„Mergi spre vremea care vine
Crezi în om ; ce vrea, el poate ;
Ce e rău preschimbă-n bine,
Faur vieţii te socoate ;"
(A. TOMA).

Faur al vieţii noastre e fiecare om al muncii de pe meleagurile ţării. De la Dunărea bătrînă pînă departe peste Carpaţi, pînă în partea cealaltă a ţării, peste tot sînt fauri ai vieţii noastre. Cu mîna lui ridică tot mai sus viaţa noastră nouă, o-nfrumuseţează, o-mbogăţeşte, şi-naintează „spre vremea care vine".

Calea nu-i netedă. Pe ea mai sînt piedici pe care trebuie să le-nlături, mai sînt gropi ce trebuiesc astupate, mai sînt urme vechi ce se cer a fi îndepărtate. „Crezi în om, ce vrea el poate".

Şi oamenii noştri s-au dovedit capabili să înlăture răul ieşit pînă acum în cale, să dea de-o parte piedicile spre a le fi drumul liber.

Partidul clasei muncitoare sădeşte în ei tăria de a lupta cu tot ce e vechi, cu tot ce ne stînjeneşte.

Invăţătura partidului a dat poporului, tineretului, talentat descoperitor de noi metode, priceperea şi ingeniozitatea de a găsi noi mijloace în lupta practică de construire a unei vieţi din ce în ce mai frumoase, l-a învăţat să nu fie indiferent faţă de lipsurile mersului nostru înainte, să lupte pentru lichidarea lor.

Arzînd de dorinţa de a grăbi urcuşul nostru spre progres, tineretul se adresează cu încredere organelor de partid, de stat şi U.T.M. împărtăşindu-le dorinţele, frămîntările lor, făcînd propuneri preţioase pentru îmbunătăţirea lucrurilor. Acest spirit înnoitor, potrivnic deprinderilor vechi, putrede, găseşte un larg ecou aci.

La comitetele regionale, raionale şi orăşeneşti de partid şi U.T.M. vin nenumărate scrisori prin care tinerii fac de cele mai multe ori propuneri deosebit de valoroase. Sînt arătate metode noi care pot fi folosite pentru îmbunătăţirea activităţii organizaţiilor U.T.M., propuneri de acţiuni cultural-sportive menite să îmbogăţească şi mai mult viaţa tineretului nostru. In multe din aceste scrisori sînt indicate mijloace noi prin care tineretul poate da o contribuţie şi mai mare la ridicarea productivităţii muncii, la scăderea preţului de cost, propuneri a căror aplicare au dus la realizarea de economii însemnate, la creşterea calităţii produselor. Cuprinsul unora din scrisorile sosite de la tineri vorbeşte de resursele locale existente, de modul cum pot fi folosite acestea pentru creşterea calităţii şi volumului bunurilor de consum popular. Sînt comitete regionale, raionale sau orăşeneşti U.T.M. care folosind judicios aceste propuneri ale tinerilor, au întreprins acţiuni deosebit de însemnate care s-au soldat cu o creştere a activităţii organizaţiilor U.T.M.

Scrisorile tineretului — ca o manifestare a legăturii organelor de U.T.M. cu masele de tineri — ajută la îmbunătăţirea activităţii U. T. M. într-un anumit domeniu, la lichidarea rămînerii în urmă într-un alt domeniu, la îmbunătăţirea muncii diferitelor organizaţii de bază.

Tineretului nostru nu-i este indiferent dacă treaba la locul său de muncă merge bine sau nu. El se ridică cu hotărîre împotriva lipsurilor, luptă pentru îndepărtarea lor.

In această direcţie un exemplu grăitor îl constituie scrisoarea tovarăşei Dinu Marioara care a sezisat faptul că în organizaţia U.T.M. din satul Rînjeşti, raionul Bîrlad munca mergea slab. Se duceau în majoritatea cazurilor numai acţiuni zgomotoase, superficiale, care aduc o slabă contribuţie la educarea tineretului. Şi aceasta pentru că comitetul raional U.T.M. Bîrlad s-a rezumat ca în această organizaţie de bază să ia numai măsuri de moment, superficiale, care în mod firesc nu au dus la o continuitate în munca organizaţiei de bază, la o întărire şi creştere permanentă a ei.

In urma acestei sezisări, comitetul regional U.T.M., cercetînd lucrurile cu atenţie a orientat în mod just activitatea comitetului raional, l-a ajutat să-şi schimbe, să-şi îmbunătăţească stilul de muncă.

Această atitudine, plină de preocupare şi interes faţă de rezolvarea problemelor ridicate de tineri în scrisorile lor duce la o sudare şi mai puternică a legăturii organelor U.T.M. cu masele de tineri, la dezvoltarea şi mai puternică a simţului critic al tineretului.

Din aceste motive este şi mai condamnabilă atitudinea acelor comitete regionale, raionale sau orăşeneşti U.T.M. care nu dau atenţia cuvenită scrisorilor tineretului, care nu urmăresc modul cum se rezolvă acestea, ci se mulţumesc de multe ori cu o simplă constatare şi cu cîte un răspuns justificativ către tineri. Sînt de asemenea cazuri cînd datorită neglijenţei şi lipsei de interes faţă de sezisările tinerilor, unele organe U.T.M., cum sînt de pildă, Comitetul raional U.T.M. Caransebeş, Comitetul raional U.T.M. Stalin, Comitetul raional U.T.M. Cluj, Comitetul Regional U.T.M. Suceava şi altele, nu răspund la scrisorile primite timp îndelungat, amînînd rezolvarea lor practică.

In munca cu scrisorile venite de la tineri, un rol deosebit îl au acei activişti care primesc sarcina de a le cerceta şi rezolva pe teren. Realizarea doleanţelor unui tînăr, rezolvarea problemelor ridicate de el în scrisoare, care în majoritatea cazurilor nu-l privesc numai pe el, ci colectivul în mijlocul căruia trăieşte, depinde în mare măsură de acest tovarăş, de priceperea şi seriozitatea cu care el se ocupă de rezolvarea acestor cereri. De aceea activiştii care primesc asemenea sarcini trebuie să fie dintre cei mai buni, oameni pricepuţi, cu experienţă. Şi aşa se petrec lucrurile în majoritatea cazurilor. Se întîmplă însă ca unii tovarăşi să considere munca de rezolvare a scrisorilor ca o sarcină suplimentară sau ca o „belea pe cap". O asemenea atitudine a avut-o şi tovarăşul Georgescu Ion, instructor al Comitetului regional U.T.M. Craiova. Cîteva utemiste au arătat într-o scrisoare că din anul 1953 cînd s-a întemeiat organizaţia lor de bază U.T.M. nu a mai venit nimeni de la comitetul raional pe acolo să-i controleze, să-i ajute, deşi se simţea nevoia, lucru care a făcut ca activitatea să se desfăşoare din ce în ce mai slab. Ele au cerut insistent să vină cineva de la comitetul raional U.T.M. pentru a le ajuta să-şi reorganizeze munca. Tovarăşul Georgescu care primise sarcina aceasta a neglijat un timp destul de îndelungat s-o rezolve. Cînd a fost tras la răspundere de biroul regional şi-a motivat nepăsarea prin existenţa unor „alte sarcini" mai importante. O asemenea atitudine de nepăsare de lipsă de înţelegere a cerinţelor tineretului trebuie condamnată cu toată tăria.

Asemenea sisteme de rezolvare a scrisorilor tinerilor trebuie neapărat să dispară din practica muncii organelor U.T.M.

Dorinţei fireşti a tineretului de înnoire, ingeniozităţii, inventivităţii lui, care duce întotdeauna la îmbunătăţirea muncii colectivului, la înfrumuseţarea vieţii lui trebuie să i se răspundă cu dragoste şi multă înţelegere pentru că aşa cum ne învaţă partidul, acolo unde critica şi sugestiile maselor sînt subapreciate, îşi face loc rugina, mucegaiul şi viaţa nu merge înainte. De aceea rezolvarea la timp a scrisorilor tineretului trebuie să fie mai mult decît o obişnuinţă zilnică, trebuie să devină o obligaţie de neclintit a comitetelor regionale, raionale şi orăşeneşti U.T.M.

Adunări în vederea sărbătoririi naşterii lui V. I. Lenin

La 22 aprilie se împlinesc 85 de ani de la naşterea marelui geniu al omenirii întemeietorul şi conducătorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi al primului stat socialist din lume, conducătorul şi învăţătorul iubit al oamenilor muncii din lumea întreagă — Vladimir Ilici Lenin.

Oamenii muncii din ţara noastră vor cinsti memoria lui V. I. Lenin sărbătorind în mod solemn ziua naşterii sale. În conştiinţa lor, numele şi învăţătura lui Lenin sînt indisolubil legate de istoricele victorii obţinute de poporul nostru în dobîndirea libertăţii sale, în construcţia socialismului, în apărarea păcii.

În întreprinderi, instituţii şi în cartierele Capitalei, ca şi în întreaga ţară, la cluburi şi colţuri roşii şi în şcolile de partid, se organizează convorbiri şi alte manifestări, în care propagandiştii şi agitatorii fac expuneri în legătură cu aniversarea genialului învăţător al proletariatului.

La Casa Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S. tov. Ştefan Cruceru, secretar al Comitetului orăşenesc Bucureşti al P.M.R. a vorbit vineri după amiază, în faţa activului de partid din Capitală şi a numeroşi propagandişti şi agitatori, despre „Lenin — marele geniu al omenirii progresiste ; leninismul — călăuza oamenilor muncii din ţara noastră în lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii".

În aula Facultăţii de ştiinţe juridice a avut loc, în aceeaşi zi, o adunare a activului de partid, a propagandiştilor şi agitatorilor din raionul „V. I. Lenin" în cadrul căreia tov. C. Băjenaru, membru în biroul Comitetului orăşenesc Bucureşti al P.M.R., a făcut o expunere consacrată aniversării lui V. I. Lenin.

Asemenea adunări au avut loc şi în celelalte raioane ale Capitalei.

(Agerpres)

ÎN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

Reducerea timpului de uscare a lemnului

Încă din anul trecut inginerul utemist Ştefan Alexandru şi tehnicianul Ştefan Solga — din colectivul de muncă al întreprinderii „Măgura-Codlei", regiunea Stalin — s-au străduit să găsească noi posibilităţi de uscare a lemnului într-un timp cît mai scurt.

Cunoaşterea principiilor de uscare a lemnului aplicate în U.R.S.S. au ajutat pe aceşti doi tineri să aplice la uscarea lemnului un nou procedeu. El constă în intensificarea circulaţiei apei în interiorul lemnului prin crearea unei diferenţe de temperatură între straturile interioare şi cele exterioare.

Rezultatul experienţelor făcute au fost bune. Acum s-a trecut la uscarea lemnului (fag) după noile regimuri, pe scară mare. Astfel s-a ajuns ca durata de uscare a unei şarje de materiale foioase (fag) să fie redusă cu 40 la sută. În acelaşi timp se obţine un material de bună calitate, iar anual se pot realiza economii în valoare de circa 300.000 lei. În cinstea zilei de 1 Mai acest colectiv studiază posibilităţile extinderii noilor regimuri şi la alte esenţe de foioase, pregătind în acelaşi timp întreaga documentaţie.

Corespondent
PETRE CAPAŢINA

Incălţăminte peste plan

Aplicînd metodele de muncă înaintate Kovaliov, Lidia Korabelnikova, Ciutkih şi iniţiativa fruntaşului în întrecerea socialistă Nicolae Militaru, colectivul fabricii de încălţăminte şi calapoade „Libertatea" din Arad a dat, în cinstea zilei de 1 Mai, peste planul trimestrial, 600 perechi de încălţăminte. De la începutul anului şi pînă acum, secţia bunuri de larg consum a realizat din deşeuri 772 perechi de sandale bărbăteşti şi de copii.

Printre muncitorii fruntaşi în întrecerea socialistă se numără Eugenia Kovacs şi Ana Bulariu, care îşi depăşesc zilnic norma cu 30—40 la sută, Ştefan Ilieş de la sectorul calapoade, care obţine o depăşire zilnică de peste 80 la sută.

Unul dintre cei mulţi

Cînd a intrat pentru prima dată în atelierul unui fabricant din Bucureşti, Constantin Vasile era mic. Venise pentru a învăţa meseria de strungar. Cînd a văzut însă strungul, gînduri negre parcă începuseră să-l bată. Patronul la care se angajase, ca toţi patronii de altfel îl ţinea la corvezi, iar la strung nu venea decît atunci cînd trebuia să-l cureţe. Multe a îndurat Constantin Vasile în timpul celor 3 ani cît a stat la acest patron.

...De atunci a trecut însă mult timp. Anii grei s-au sfîrşit. Cu cîtva timp în urmă, Constantin Vasile a intrat la fabrica T.C.U.P.-Bacău şi a început, după ce în prealabil se calificase, să lucreze singur la strung. Multe nu-i ieşeau pe plac, or vibra maşina, or se rupeau cuţitele. Dar dorinţa de a deveni un bun muncitor a trezit în el interesul pentru meserie, pentru însuşirea noilor metode de muncă. Odată cu străduinţa de a învăţa meseria aleasă, creştea şi setea de cunoştinţe, spiritul de inventivitate, tendinţa spre tot ce e nou. Dorinţa de a cunoaşte problemele complicate ale tehnologiei prelucrării metalelor îl determina să se adreseze cît mai des literaturii tehnice sovietice.

...A trecut din nou timpul. Străduinţa tînărului strungar începuse să dea primele rezultate.

Pentru succesele obţinute în muncă, el a fost primit în rîndul organizaţiei U.T.M. În faţa organizaţiei el s-a angajat atunci ca să nu precupeţească nimic pentru a deveni un bun muncitor. Studiind cît mai multe cărţi tehnice, învăţînd din experienţa comuniştilor, utemistul Constantin Vasile a început să-şi supună maşina din ce în ce mai bine, reuşind să dea din zi în zi mai multe produse. Rezultatele obţinute nu-l puteau însă mulţumi.

Într-o zi, lucrînd la presetupe şi corpurile de presetupe, utemistul Constantin Vasile a observat că prin vechiul sistem de prelucrare, majoritatea pieselor ies excentrice, iar timpul pierdut pentru îndreptarea defecţiunilor era destul de mare. S-a gîndit la un nou sistem de prelucrare în care să scurteze timpul şi să îmbunătăţească calitatea produselor. De această idee a fost frămîntat zile şi nopţi întregi. După terminarea lucrului sta pînă seara tîrziu, îşi făcea diferite planuri, diferite schiţe. Unii îi spuneau :

— Ce-ţi mai baţi măi Vasile capul, nu vezi că nu merge ?

— Să renunţ la planul meu? Nu, asta nu se poate. Dacă aş renunţa, aş fi un laş.

Utemistul Constantin Vasile s-a dus şi i-a spus comunistului Demarko Idreno, maistru de sector, tot ce avea pe suflet. Au venit împreună la faţa locului, au studiat planul, au făcut unele modificări şi împreună au întocmit schiţa noului dispozitiv.

Pe la sfîrşitul lunii ianuarie 1955 s-a făcut prima încercare a dispozitivului cu rezultate pozitive.

Intr-o zi după încetarea lucrului, utemistul Constantin Vasile se îndrepta împreună cu alţi tineri către blocul muncitoresc. Aici, în casa spaţioasă şi luminoasă pe care a primit-o în toamna anului trecut, îl aştepta soţia şi cei doi copilaşi. Cînd uşa se deschise, soţia îl întîmpină. Vasile voia să-şi stăpînească emoţia. Ce-i drept, în fiecare zi se întorcea bucuros de la lucru, dar azi era parcă mai vesel ca oricînd.

— Hai spune ce-i cu tine, de ce eşti aşa vesel ?

— Cum de ce-s vesel, aşa-i firea mea.

— Se pare că tu mi-ascunzi ceva ! îi zise soţia.

— Ei, dacă insişti am să-ţi spun ! În cinstea zilei de 1 Mai — începu el — am lucrat cu noul dispozitiv. În loc de 25 cît făceam înainte, am reuşit să fac 65 presetupe.

Îi veni atunci în minte faptul că productivitatea muncii creşte cu 50—70 la sută, că se îmbunătăţeşte simţitor calitatea produselor.

Cu această inovaţie, în cinstea zilei de 1 Mai, muncitorii fabricii T.C.U.P.-Bacău obţin importante succese în producţie.

CALIN DUMITRU
corespondentul
„Scînteii tineretului"
pentru regiunea Bacău

Roadele strădaniei colectiviştilor

Strădania colectiviştilor din comuna Tudor Vladimirescu, raionul Bujoru, de a obţine recolte sporite la hectar se vede limpede din lupta pe care o duc ei pentru a executa însămînţările la timp şi în bune condiţiuni agrotehnice. Folosind cu chibzuinţă timpul prielnic de lucru şi întreaga capacitate de producţie a atelajelor gospodăriei, ei au reuşit ca numai în cîteva zile să termine însămînţatul culturilor din prima urgenţă, însămînţînd mai bine de 140 hectare cu grîu de primăvară, orz, mazăre etc. Suprafaţa planificată să fie cultivată cu mazăre — 35 hectare — a fost însămînţată doar într-o singură zi. Aceasta, datorită folosirii tuturor atelajelor gospodăriei.

De asemenea, pînă acum cîtva timp, s-au mai făcut arături de primăvară pe o suprafaţă de peste 300 hectare. La aceste lucrări colectiviştii au primit un ajutor de nădejde din partea tinerilor mecanizatori din brigada condusă de Constantin Bejenaru de la S.M.T. Bujoru.

Fruntaşă pe gospodărie în muncile agricole de primăvară este brigada I, condusă de comunistul Andrei Hanţ. Printre fruntaşii în muncă din brigadă se numără şi tinerii Nicolae Covrig, Marin Cucu şi alţii.

În lupta pentru a spori rodnicia ogoarelor gospodăriei, tinerii colectivişti aduc şi ei o contribuţie de seamă. Organizaţia de bază U. T. M. din gospodărie a antrenat pe toţi utemiştii şi tinerii colectivişti să participe activ în bătălia însămînţărilor. Iar acum aproape toţi tinerii muncesc cu multă rîvnă pentru reuşita însămînţărilor. Printre fruntaşii în muncă din gospodărie sînt şi utemiştii Alexandru Ciupitu, N. Covrig, Dumitru Onofrei, M. Cucu şi alţii. Mai sînt însă şi unii tineri ca Petrache Cojocaru şi Vasile Boşa care lipsesc deseori de la muncă.

În gospodărie lucrările agricole de primăvară se desfăşoară tot mai intens. Colectiviştii doresc să întîmpine măreaţa zi de 1 Mai cu însămînţările terminate.

Corespondent
ILIE MUNTEANU

Tot mai multe întovărăşiri agricole şi asociaţii simple

Laolaltă, munca e mai spornică

ORADEA (de la corespondentul nostru). — Zilele acestea în satul Lăzăreni din raionul Oradea, 18 familii de ţărani muncitori s-au unit în întovărăşirea agricolă „Drumul păcii", cuprinzînd o suprafaţă arabilă de 15 hectare. Întovărăşiţii au ales cu încredere ca preşedinte al întovărăşirii agricole pe candidatul de partid Fiponţ Gavril, un harnic şi priceput ţăran muncitor.

Deunăzi, 16 familii de ţărani muncitori din satul Păuşa din acelaşi raion au constituit şi ei o întovărăşire agricolă cu o suprafaţă de 19,76 hectare. Întovărăşirea a primit numele „Lupta pentru pace". Primii înscrişi au fost comuniştii Mureşan Dumitru şi Trifa Teodor, precum şi părinţii utemistului Indrie Gheorghe.

În raionul Săcueni au fost înfiinţate noi asociaţii simple de producţie. Numai în această lună au luat fiinţă 7 asemenea asociaţii, cuprinzînd 220 ţărani muncitori cu o suprafaţă de 77 hectare.

În comuna Cubulcut, ţăranii muncitori asociaţi vor cultiva cînepă, cei din comuna Valea lui Mihai vor cultiva sfeclă de zahăr, alţii tutun, sau alte plante tehnice.

Întovărăşirea din Vărsături

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — Tot mai mulţi ţărani muncitori din cuprinsul raionului Tg. Jiu se conving pe zi ce trece de foloasele muncii în cadrul întovărăşirilor agricole.

Astfel, zilele trecute s-a inaugurat în satul Vărsături din raionul Tg. Jiu, o nouă întovărăşire agricolă în care au intrat 19 ţărani muncitori. Ei şi-au unit laolaltă 11,50 hectare teren, pe care sînt hotărîţi să-l lucreze în comun, aplicînd regulile agrotehnice înaintate. În felul acesta ţăranii muncitori din satul Vărsături ştiu că prin munca lor vor contribui la aplicarea în viaţă a chemării partidului pentru a obţine o recoltă sporită de cereale în acest an.

Primii ţărani muncitori care s-au înscris în întovărăşire sînt : Ungureanu Victor, Bercan Gheorghe şi Botănel Petre. În comitetul de conducere al întovărăşirii au fost aleşi printre alţii Renghea Vasile ca preşedinte şi Romulus Dejulescu ca secretar.

Întovărăşiţii din Vărsături au alcătuit un plan de lucru începînd printre primii muncile agricole de primăvară.

Intr-un sat de oieri

Rodenii, băştinaşii unui sat de munte aşezat pe plaiul de deasupra comunei Tilişca din raionul Sibiu, s-au pomenit ciobani şi baci pe la stînele chiaburilor poienăreni, răşinăreni, tilişceni şi jinari, care i-au vlăguit fiecare cum s-a priceput mai bine. Mulţi dintre ei se întorceau fără simbrie după un an de slugărit, fiindcă chiaburii puneau la socoteală toate oile răpite, în aşa fel ca ei să nu păgubească.

Fluierele din care doineau să-şi astîmpere inimile pustiite de greutăţi erau singurul lor bun, unica lor avere Şi ei doineau de răsunau poienile munţilor, acompaniaţi de tălăngi şi de hurducăturile tarhaturilor de pe măgari. Din cînd în cînd dădeau glas doinelor după potriveli grăite de inimă :

Şi de-am stat un an la oi
Sîntem iarăşi rupţi şi goi,
De-am slujit un an la stînă
Am plecat cu bîta-n mînă.
Doamne, mult ar mai grăi
Inima, de-ar şti doini...

De sus de pe padini, ciobanii zăreau jos luncile înverzite vedeau plugarii satelor de şes întorcînd brazda neagră. Ce n-ar fi dat ei să aibă măcar un petec de pămînt pe care să-şi sădească cîteva fire de zarzavat şi să-şi planteze cîteva cuiburi de cartofi.

Sătenii din Rod au început şi ei să desţelenească fineţele şi să încerce să cultive pînă şi cereale. Bineînţeles, acest lucru nu l-au putut face decît cei mai înstăriţi, proprietarii de fineţe. Săracii au rămas tot săraci. Ce-i drept, mare procopseală n-a făcut nimeni cu plugăritul pe padinele care sînt la vreo 300 de picioare deasupra rîuleţului Tilişcuţa.

★

Toate acestea s-au petrecut cu ani în urmă cînd drepturile erau numai pentru cei avuţi. A venit însă vremea ca drepturile să fie pentru cei ce muncesc. Mulţi ciobani au fost împroprietăriţi cu pămînturi şi fineţe. Ocupaţia lor de căpetenie a rămas tot oieritul. Şi avînd fiecare pe lîngă casă cîte un mic ciopor de oi, au format, cîţiva ani la rînd, stîne cooperatiste care le-au sporit veniturile.

De curînd însă, datorită îndemnului activiştilor de partid şi de stat, care i-au îndrumat spre o formă nouă de muncă, crescătorii de oi din satul Rod au înjghebat o întovărăşire zootehnică. Hotărîţi să urmeze îndemnul partidului, 124 de crescători de oi au intrat în această întovărăşire strîngînd un număr de aproape 1.000 de oi. Ei au ales în comitetul de conducere al întovărăşirii gospodari vrednici şi pricepuţi. În curînd îşi vor alege ca ciobani pe cei mai meşteri în ale căşăritului. Şi fluierele acestor ciobani vor glăsui iarăşi. Din nou vor răsuna plaiurile munţilor de doine, de tălăngi şi de tarhaturi. De data aceasta însă, colo sus pe valea Runcului se vor auzi melodii săltăreţe. şi chiote de joc, şi strigături ale ciobanilor întovărăşiţi care au pornit pe un drum nou.

Corespondent
N. MARCU

Numeroase asociaţii simple în regiunea Ploeşti

PLOEŞTI (de la corespondentul nostru). — Printre plantele tehnice care se cultivă în regiunea Ploeşti sînt sfecla de zahăr, tutunul, bumbacul, inul, cînepa şi plantele medicinale. Rezultatele bune obţinute în anul trecut şi avantajele pe care le au cultivatorii plantelor tehnice, au îndemnat pe mulţi ţărani muncitori ca anul acesta să încheie contracte, mărind considerabil suprafeţele de terenuri ce le vor cultiva cu asemenea plante.

Măsurile luate încă din vreme de către Direcţia agricolă regională prin tehnicienii săi, ajutată de organele de partid şi de stat, au dat cele mai bune rezultate. Faţă de anii trecuţi, cînd majoritatea plantelor tehnice se cultivau pe parcele mici de ţăranii muncitori, anul acesta cultivatorii s-au asociat pe suprafeţe întinse. În raionul Urziceni au luat fiinţă 21 asociaţii pentru cultivarea orezului pe o suprafaţă de 243 ha., 31 asociaţii cu 1178 cultivatori de sfeclă de zahăr pe o suprafaţă de 533,50 ha. şi 8 asociaţii pentru cultivarea tutunului. În raionul Pogoanele planul de contractări a fost depăşit cu 60 ha. pentru cultivarea tutunului şi cu 35 ha. la cînepă.

Crearea de asociaţii pentru cultivarea plantelor tehnice a dat posibilitate ca planul de contractare pe regiune să fie depăşit cu 0,3 la sută la tutun, cu 1 la sută la in-fuior, cu 18 la sută la orez, iar la sfecla de zahăr, bumbac şi cînepă se continuă şi în prezent încheierea de contracte cu ţăranii muncitori.

Tineretul ţărilor de democraţie populară

Tineretului cehoslovac i-au fost create cele mai bune condiţii de dezvoltare. El are la dispoziţie nenumărate instituţii de învăţămînt. Una dintre acestea este şi Şcoala de căi ferate de la Ceska Trebova. In această şcoală peste 500 de elevi, printre care numeroase fete, se pregătesc pentru a deveni mecanici de locomotive sau cadre tehnice în domeniul transportului feroviar.

Iată în fotografie un aspect dintr-o oră de practică a elevilor.

R. P. CHINEZĂ

Tinerii muncitori din R.P. Chineză se află în primele rînduri ale luptătorilor pentru industrializarea socialistă a ţării. Ei participă activ la întrecerea în muncă, scot la iveală rezervele interne, studiază experienţa înaintată şi depun toate eforturile pentru a deveni fruntaşi în producţie. Încă în anul 1953 numărul tinerilor raţionalizatori se ridica la peste 300.000. In prezent, în uzinele metalurgice de la Anşan peste 42 la sută din fruntaşii în producţie sînt tineri. Din cei 260.000 tineri feroviari, peste 48.000 au primit diferite distincţii.

Deosebit de grăitoare sînt succesele obţinute de tineretul chinez în lupta pentru construirea socialismului la sate. Tineretul chinez şi avangarda lui — Noua Uniune Democrată a Tineretului din China — participă activ la mişcarea pentru crearea de cooperative agricole şi de grupuri de ajutor reciproc în muncă. Încă de la sfîrşitul lunii ianuarie se anunţa că în ultimul timp în cooperativele agricole din R.P. Chineză au intrat peste 1.200.000 membri ai Noii Uniuni Democrate a Tineretului din China.

Partidul şi guvernul manifestă o grijă deosebită pentru creşterea şi educarea tinerei generaţii. In faţa tineretului chinez s-au deschis perspective largi de învăţătură şi specializare. In cursul anilor care s-au scurs de la proclamarea Republicii Populare Chineze, numărul instituţiilor de învăţămînt din R. P. Chineză a crescut considerabil. Numai în anul 1954 în China au fost înfiinţate 12 noi institute de învăţămînt superior. Cu acestea numărul total al institutelor de învăţămînt superior din China s-a ridicat la 188. Anul trecut, numărul studenţilor a atins cifra de 258.000, ceea ce reprezenta cu 2 la sută mai mult decît în anul 1953. Aproximativ 30 la sută din numărul total al studenţilor sînt fii de muncitori sau de ţărani. Anul trecut, un număr de 47.000 studenţi au absolvit cursurile institutelor de învăţămînt superior şi au fost repartizaţi în diferite ramuri ale economiei naţionale.

În orice domeniu de activitate şi-ar depune eforturile, tinerii şi tinerele din China îşi manifestă entuziasmul lor creator, contribuind prin aceasta la lupta pentru înflorirea patriei.

R. P. ALBANIA

Sute de tineri profesori şi pedagogi vor absolvi anul acesta şcolile medii pedagogice, Institutul pedagogic de doi ani şi Institutul superior pedagogic din R. P. Albania. Cele nouă şcoli medii pedagogice care funcţionează în prezent în R.P. Albania vor fi absolvite anul acesta de 510 persoane. O mare parte din aceştia vor începe să predea în şcolile elementare, alţii îşi vor continua studiile în institutele de învăţămînt superior din Albania şi străinătate. Anul acesta, Institutul superior pedagogic din Tirana, care a fost înfiinţat acum patru ani, va da prima promoţie de cadre pregătite în Albania pentru învăţămîntul superior. 100 cadre pentru învăţămînt vor absolvi anul acesta Institutul pedagogic superior de patru ani şi Institutul pedagogic de doi ani. Această cifră nu cuprinde pe profesorii care vor absolvi facultăţile de istorie, litere etc. ale Institutului pedagogic superior.

R. D. VIETNAM

În prezent, în şcolile din R. D. Vietnam învaţă peste 740.000 elevi. Dintre aceştia 10.000 au venit din Vietnamul de sud.

La Hanoi şi la Gia Lam învaţă 48.416 elevi, ceea ce înseamnă cu 7.176 mai mult decît înainte de eliberare. Printre aceştia sînt fii de muncitori şi ţărani care înainte de eliberare nu aveau posibilitatea să înveţe la şcoală.

În regiunea Hanoi funcţionează în prezent 29 şcoli medii şi 194 şcoli elementare. Noua universitate populară şi Institutul de ştiinţe de la Hanoi şi-au deschis larg porţile pentru fiii poporului vietnamez.

Mobilierul şi materialul didactic al şcolilor, aparatele de laborator şi cărţile au fost distruse de către colonialiştii francezi. Totuşi guvernul R. D. Vietnam s-a îngrijit ca toate acestea să fie refăcute şi complectate.

Anul acesta, guvernul R.D. Vietnam a editat 362.800 exemplare de manuale pentru şcolile de toate gradele. Această cifră depăşeşte de trei ori numărul total al manualelor editate în decursul anilor 1953 şi 1954 luaţi împreună. Au fost traduse şi editate de asemenea manuale din U.R.S.S. şi R. P. Chineză.

LITERATURĂ-ARTĂ

Nicolae Labiş

INSEMNĂRI DE PRIMĂVARĂ

Cîntec în doi

Iarna s-a scurs, reflectind pe zăpezi
Umbrele reci ale carului mare.
Lin, zornăind zurgălăii, s-a dus
Iarna, spre-ntinse banchize polare.
Stelele prind să clipească mai cald,
Ţurţurii-n streşini se rup de pe scîndură,
Vîntu-nfioară toţi mugurii-n pomi,
Vîntul, chefliu, neastîmpăru-şi vîntură.

Iată, azi noapte, prin geamul deschis,
Cireşul mi-a-ntins o-nflorire candidă.
Iată, şi-or prinde pe umeri, curînd,
Toţi pomii o alb-aromată hlamidă.
Iată, pe-oglinzile apelor mari
Işi tremură frunze mărunte arinii.
Iată, întîia albină a muiat
Aripa-n galbena miere-a luminii.

Vină, prietenă — alături. Pe rîu
Ghiaţa cu trosnet a prins să se sfarme...
Ştii că mi-i teamă oricînd să trezesc
Singur, o nouă cîntare ce doarme.
Cîntecul ăsta să-l spunem în doi
Buzele noastre uşor să-l adune —
Cîntecul calm dar pătruns de neliniştI
De vînt ce vibrează pe dune.

Ion

Cînd s-a întors din lupte cu iz de fum în gură,
Arat era ogorul — cumplită arătură —
Răniseră ţărîna obuzele cu gropi.
Şi plopii de pe haturi, tremurătorii plopi,
Uscaţi şi frînţi la mijloc, păreau că vor să bee
Cu fruntea răsturnată pe margini de tranşee,
O drojdie de apă murdară şi stătută...
Sub soare era coaptă recolta de cucută.

Războlu-i mistuise tot ce-avusese viu.
I-a înfundat părinţii în neguri şi-n sicriu.
I-a supt cu-a despărţirii prăpastie adîncă
Intîia lui iubire ne-mpărtăşită încă.
Acum vedea ogorul muşcat de negri dinţi,
Că-i schilod şi ogorul rămas de la părinţi.

Deasupra primăvara rotea în roiuri, fluturi.
Se întorceau cocorii din sudice ţinuturi,
Fierbea sub brazdă seva şi se urca durută
In ţevile tulpinei vrăjmaşe de cucută;
O adiere udă, ameţitoare, prinse
Deodată să deştepte din ierburi şoapte stinse
Şi glia năpădită de schije şi otravă
Gemea ca o iubită rănită şi bolnavă...
Lui îi venea în braţe cu milă să o strîngă
Şi ca-n copilărie încetişor să plîngă.

Desmeticit, spre seară, c-un zîmbet dur în buze
A îngropat cu ură mormane de obuze.
A netezit pămîntul cărînd ţărîna-n spate
Redîndu-i sănătatea din plina-i sănătate.

In primăvara asta, minînd semănătoarea
Pe cîmpul larg, în zori ploioşi, l-am întîlnit.
Părea la fel de vîrstnic cu şuba în spinare —
L-a-mbătrînit ea vremea dar şi l-a-ntinerit.
Şuviţe-ntîrziate din noaptea ce fugea
Işi scutura din pleata cu iz de primăvară
Şi-o lele de vîntoasă din cînd în cînd fura
Sămînţa de lumină ce-i scăpăra-n ţigară...
Semănători, şiraguri, treceau pe unde dorm
Obuzele sub brazda ce-aşteaptă-n încordare
Ca seva primăverii să nască bob enorm
Şi-obuzul să îl roadă încet, neiertătoare.
Pămînturi, oameni, totul s-a vindecat de răni
Şi azi tălăzuieşte fertila arătură.
Dar împotriva celor ce-ar vrea să dee vrăni
In glii şi-n oameni, trează-i matura noastră ură.

In Iaşi

Oraş răsăritean, în dimineaţă
Falangele de turle înălţaşi.
Curg înspumate rîurile ceţii
Cu braţe despletite peste Iaşi.
Printre zidiri de piatră dantelată
Văzduhul joacă dens şi albăstrui.
Par oglindiri întîrziate-n vreme
Contururile negrelor statui.

Trei oameni vin pe umedul pavaj,
Trei oameni vin glumind, aduşi de spate
Şi sună paşii lor cum ar suna
Trosnirea seacă-a lemnelor uscate.
Au mersul nefiresc şi vin prin pîclă
Automatic parcă şi solemn.
Acum îi văd — au tălpile desculţe
Şi tălpile desculţe li-s de lemn.

Voi, oameni sănătoşi, ce n-aţi simţit
Nicicînd a schijei aspră sfîrtecare,
Priviţi, trec pe asfaltul vindecat
Trei oameni vii cu moarte mădulare.
Oraşu-ntreg să iasă la fereşti,
Oraşu-ntreg să se coboare-n stradă!
Trei soli ai suferinţii omeneşti
Işi ţin neştiutoarea lor paradă.

Li se înclină mute-n faţa lor
Noi ziduri răsărite din cenuşe,
Şi îi privesc cu ochi îndureraţi
Zidiri ce-s încă sparte de cartuşe.
Voi, oameni sănătoşi, pe cînd porniţi
La munca voastră-n orice dimineaţă
Parada bucuriei defilaţi
Ca soli tulburători de nouă viaţă...

Cu ochii sclipitoarelor fereşti
Oraşul rîde către voi anume
Şi ştie că prin muncă voi luptaţi
Să nu mai fie invalizi în lume.
Cînd vă privesc zvîcneşte mai grăbită
Inima mea şi vîntul bate bun.
Oraş răsăritean, roteşte Iaşul
Multicolora-i coadă de păun.

Mocirlele

Aici cu turcii Ştefan luptase odinioară
Mocirle colorate în asfinţit descresc.
Răsfrînţi în unda moale par norii de sară
Movile de turbane şi fesuri ce plutesc.

Vestmîntul scump de paşă şi tuiul verde îl
Destramă apa. Steagul de putregaiuri ros îl,
Şi aurul şi arama s-au risipit în mîl
Sub rădăcini aţoase de trestii şi de lozii.

Au amuţit de vremuri chemările din corn
Şi şuerul săgeţii s-a subţiat, se stinse...
Doar norii ce-n undă rotundă se răstorn
Mai amintesc dezastrul oştirilor învinse.

Pe dealurile unde plăeşii au bucinat
Clădiri roşcate urcă cu aburi în spinare.
Spre alte lupte sună cu glas neaşteptat
Egala păcănire a multelor tractoare.

Prin şanţuri noi săpate dau înapoi, se scurg,
Mocirlele stătute cu negrele bulboane.
Şi-mi pare sub lumina de tulbure amurg
Că se retrag în valuri armiile duşmane.

Plutele

Cocoşi de aur cîntă peste rîu
Soarele-şi pleacă sclipitoare plete
Şi pe spinări de obcini brazi-şi cresc
Verzi turle şi albastre minarete.

Spre adîncimi zăpezile s-au supt
Sub rădăcini de paltini şi de zadă.
Doar boii încordîndu-se în jug
Păstrează strălucirea de zăpadă.

Curg plutele pe undele umflate,
Prelung s-aude-un cîntec de plutaş
Şi cîntecul din culmi în culmi răzbate.
Şi-l cîntă şi o fată pe imaş.

Vibrează cîrma împlîntată-n ape,
Se sbuciumă butucii strînşi în frîu
Şi scînteie hurmuzul pălăriei
Şi flutură năframa lîngă rîu.

Intîlnire cu tractorişti

Cîntau un cîntec simplu ca pămîntul
Lîngă vagon, stîrnind din spuză jarul.
Morocănos şoferul a stins farul
Şi a oprit maşina-n cîmpul gol.
Şoferul se grăbea, era-nciudat
Că zăbovim din nou şi că e seară.
Semănătura neagră de secară
Se întindea fără sfîrşit în jur.

Cîntau un cîntec simplu ca pămîntul.
Sub raza lunii, brazdele arate
Se legănau în valuri platinate.
Ne-am aşezat tăcuţi lîngă flăcăi
Şi fără să-şi dea seama şi şoferul
A început să cînte răguşit
Uitînd că este noapte, că-i grăbit,
Şi palma grea mi-a sprijinit pe umăr.

Cîntau un cîntec simplu ca pămîntul
C-o duioşie candidă-n privire,
Cutremuraţi de-adînca fericire
A ceasului de-odihnă şi de farmec.
Şi am simţit atuncea cît de sarbăd
Trec cîteodată cîntecele mele.
Şi am simţit în grelele inele
Cum remuşcarea inima îmi strînge.

Cîntau un cîntec simplu ca pămîntul
Şi-n încordare, undeva sub glii
Seminţele şi-a sevelor ţării
Vieţi gingaşe, plăpînde, plămădeau.
Eu i-aş fi strîns la piept pe-aceşti flăcăi,
Dar nu-mi ştiau trecuta-mi rătăcire.
Şi m-am temut că poate-au să se mire
Ca de-un zălud poet sentimental.

Taci, inimă, opreşte-ţi glasul frînt,
Cămara ta pustie şi amară
Ţi-o umple cu arome de secară
Şi cu sclipirea ochilor din jur,
Adună-le acest cîntec de pe gură
Şi nu uita cum după munca dură
Flăcăii, lîngă foc, pe arătură,
Cîntau un cîntec simplu ca pămîntul.

Odă focului

E măreaţă-n felul ei cînd suie
Flama pe înaltul brad trăznit
Şi cînd pîlpîita flăcăruie
Tremură pe paiul de chibrit.
Insă inimă de om, fii trează
Nu-i tot una focul de-ţi aduni —
Lumînare sarbădă, ori rază
Luminînd pe faruri, prin furtuni.

O preţioasă afirmare a artei noastre peste hotare

PANTELI STANCIU Portretul unei ţărănci

În opera pictorului Panteli Stanciu, chipul omului simplu de la sate ocupă un loc important. Am putea spune chiar că figura ţăranului muncitor romîn cu caracteristicile şi portul său naţional, alături de peisaje, adesea integrat în ele, a intrat definitiv în opera pictorului ca o trăsătură distinctivă a creaţiei sale.

Legătura sa strînsă cu satul şi îndeosebi cu cel din regiunea Suceava, unde ani îndelungaţi a colindat aşezările de la ţară şi minunatele păduri din aceste locuri, i-a înlesnit artistului să cunoască îndeaproape felul de trai, obiceiurile şi sufletul oamenilor muncii de pe ogoare. Apropiindu-se cu dragoste de ei, le-a înţeles felul specific de a fi, reuşind astfel să fixeze în portretele sale tipuri caracteristice de ţărani, truditori anonimi ai întinderilor mănoase ale ţării noastre.

Locul cel mai larg în bogata galerie de portrete create de pictorul Panteli Stanciu îl ocupă în primul rînd chipul femeii de la ţară, ţăranca tînără, sănătoasă, plină de vigoare, îmbrăcată în portul ţesut şi împodobit de ea. Printre cele mai reprezentative portrete de acest fel se înscrie „Portretul unei ţărănci", distins la sfîrşitul anului trecut cu Premiul I pentru pictură la concursul internaţional iniţiat de revista „Tineretul lumii", cu tema „Viaţa tineretului de la sate", în cinstea întîlnirii internaţionale a tineretului sătesc de la Viena. E firesc ca acest succes remarcabil dobîndit pe plan internaţional de arta noastră nouă, să ne umple sufletul de mîndrie patriotică.

Portretul, care s-a bucurat de o caldă apreciere, înfăţişează o tînără ţărancă muncitoare plină de voie bună din satul Calafindeşti, regiunea Suceava, unde pictorul a făcut un popas în urmă cu trei ani. Echilibrul moral, vigoarea, sănătatea şi optimismul acestei tinere sătence, care sintetizează în trăsăturile ei forţa şi vigoarea creatoare a poporului nostru l-au atras de la început pe artist, determinîndu-l să fixeze chipul pe pînza sa.

Pictat cu dragoste şi înţelegere, portretul dezvăluie într-adevăr bogăţia sufletească a tinerei sătence. Un accent deosebit a pus artistul în zugrăvirea ochilor, în redarea privirii expresive, vii, energice. Pictorul nu neglijează însă nici aspectul exterior. Atras cu putere de frumosul port al meleagurilor din nordul Moldovei, de basmaua neagră cu ciucuri de mătase, de cămaşa fin brodată, el acordă o atenţie deosebită detaliilor decorative ale ornamentelor portului naţional, căutînd să accentueze prin aceasta şi mai mult caracterul naţional al portretului.

Căldura cu care s-a apropiat artistul de model, grija atentă faţă de fiecare amănunt, reuşita pătrundere dincolo de trăsăturile fizice exterioare, sînt rezultatul unor şedinţe îndelungate de lucru, care au început cu studierea modelului în cele mai diferite situaţii pînă la aprofundarea şi redarea stărilor sufleteşti cele mai esenţiale. Astfel, pictorul a reuşit în portretul amintit să zugrăvească un chip autentic, de o frumuseţe puternică, vie, de o anume tinereţe viguroasă. Cel care cunoaşte oamenii şi locurile acestea, recunoaşte uşor imaginea unei tinere fete din regiunea Suceava. Faptul că pictorul Panteli Stanciu e în largul său atunci cînd redă imagini ale oamenilor şi peisajului din aceste locuri, ne este mărturisit şi de alte lucrări aducînd crîmpeie ale aceloraşi meleaguri ca: „Ţărancă din regiunea Suceava" (1953) şi „Ţărancă din Rădăuţi", expuse în ultima expoziţie anuală de stat sau „În pădurea Suceava" (1950), „Spre Dărmăneşti" (1953), „Peisaj din regiunea Suceava" etc. Peisajul „În pădure" a figurat şi la Expoziţia bienală din Veneţia în 1954.

Pictorul Panteli Stanciu are o activitate intensă de pictor portretist şi peisajist. Elev al pictorului G. D. Mirea, unul din profesorii şi portretiştii de frunte ai picturii din primele două decenii ale secolului nostru, Panteli Stanciu dezvoltă cu deosebit meşteşug arta portretului şi a redării naturii.

Succesul obţinut la concursul internaţional de la Viena prin „Portretul de ţărancă", se datoreşte calităţilor artistice ale lucrării, stăruinţei rodnice a pictorului de a-şi lega creaţia de viaţa poporului. Faptul că dintre cele peste 1.000 de lucrări prezentate de artişti din 22 de ţări participante la concurs, lucrarea pictorului Panteli Stanciu a fost distinsă cu premiul I, este o dovadă grăitoare a meritelor portretului de faţă, a succeselor obţinute în general de arta plastică din ţara noastră pe drumul însuşirii metodei realismului socialist.

MIRCEA DEAC

Pe scurt!

O rubrică utilă tinerilor scriitori

Ultimile două numere ale „Tînărului scriitor" stîrnesc interesul cititorului atît printr-o seamă de schiţe şi poezii realizate la un nivel artistic îmbucurător, cît şi prin articolele de teorie literară, cronici, note. Este de remarcat faptul că numerele 2 şi 3 cuprind o rubrică nouă: „Să ne spunem cuvîntul", în cadrul căreia sînt publicate note scurte, scrise în general cu vervă, în legătură cu cele mai diverse probleme ale creaţiei tinerilor scriitori. Evident, rubrica este foarte bine venită şi aduce o înviorare în rîndul tinerilor scriitori. În numărul 2, Ion Băieşu a deschis discuţia asupra schiţei lui Victor Vîntu „Emblemele". Discuţia este continuată de către M. Gafiţa în numărul 3, care ridică probleme interesante (deşi titlul „Unde are şi unde nu are dreptate tov. Băieşu" e puţin cam pretenţios, tov. Gafiţa pretinzînd că a spus ultimul cuvînt, stabilind milimetric adevărul). E de dorit ca discuţia să fie continuată şi să se poarte şi alte discuţii — mai larg oglindite în paginile revistei — asupra mai multor creaţii ale tinerilor. Cu prilejul acesta s-ar putea ridica şi — nu ne îndoim — s-ar putea şi elucida probleme arzătoare care ar ajuta la dezvoltarea tinerelor talente. De pildă, ar fi interesant ca, pornind de la articolul tov. Valeriu Rîpeanu — care cuprinde, pe lîngă lucruri juste şi altele discutabile, expedieri de probleme şi autori în cîteva fraze etc. — revista să publice în cadrul rubricii păreri, opinii cu privire la reportajele discutate, cu privire la problemele reportajului literar în general.

La rubrica „Să ne spunem cuvîntul" şi-au făcut loc note despre cîteva lucrări apărute, printre care „Călătorie cu bucluc" de Pop Simion, o succintă trecere în revistă a cîtorva poezii şi schiţe din „Cravata Roşie" şi totodată note despre aspectul moral al scriitorului, exigenţa în munca de creaţie etc.

E ingenioasă ideea de a publica în cadrul acestei rubrici şi poezii satirice, ca de pildă „Am pierdut un prieten" de Stelian Filip sau „Petele din soare" de Adrian Mîntulescu care lovesc în îngîmfarea şi îngustimea unor tineri scriitori etc.

Aşteptăm ca numerele viitoare ale „Tînărului scriitor" să aducă la rubrica „Să ne spunem cuvîntul" material şi mai variat, pe probleme dintre cele mai arzătoare, dezbătute la un nivel de idei din ce în ce mai ridicat.

CORNEL STANCA

Spre trepte artistice superioare

O etapă importantă şi promiţătoare, care se cere a fi dezvoltată pe viitor — astfel a fost caracterizată activitatea Teatrului Tineretului în prima jumătate a actualei stagiuni, de către unanimitatea participanţilor la consfătuirea de analiză ţinută zilele acestea la Ministerul Culturii.

De la lîncezeala şi rămînerea gravă în urmă a acestui teatru pînă acum un an, astăzi Teatrul Tineretului a început să-şi dobîndească — prin rodnice eforturi creatoare, printr-o muncă ascendentă — un loc meritoriu în rîndul colectivelor teatrale ale Capitalei. Aceasta a apărut limpede din discuţiile purtate în consfătuire cu privire la cele trei spectacole prezentate pînă azi în premieră: „Drumul soarelui" de Virgil Stoenescu, „David Copperfield" de Max Maurey — după Dickens — şi „Libelula" de M. Barataşvili.

Apreciind saltul calitativ înfăptuit de teatru în ultima perioadă, consfătuirea a subliniat necesitatea mobilizării tuturor forţelor artistice pentru a păşi înainte şi mai sus, pentru a ridica îndeosebi nivelul artistic al spectacolelor care ma lasă de dorit într-o măsură. Sînt încă evidente în realizarea unor roluri şi în anumite scene (cu deosebire în spectacolul „David Copperfield", dar şi în „Drumul soarelui") influenţele unei arte teatrale învechite, convenţională, declamatorie şi neconvingătoare, în care trăirea lăuntrică a personajului e înlocuită cu un joc exterior, lipsit de autenticitate. Mai sînt destule de făcut pe linia regiei, pe linia educării ideologice şi artistice multilaterale, cu ajutorul unui studiu serios şi aprofundat al actorilor, în special tineri, pe linia promovării curajoase şi de aci înainte, în roluri de răspundere a elementelor artistice talentate care nu au fost puse încă în valoare. Pentru viitor, se impune ca Teatrul Tineretului să dea dovadă de mai multă iniţiativă şi perseverenţă în munca de atragere în jurul teatrului a scriitorilor noştri, colaborînd cu aceştia în vederea pregătirii unor reuşite piese originale, specifice de tineret, care să vadă lumina rampei într-o montare de un tot mai înalt nivel ideologic şi artistic.

In consfătuire s-a vorbit pe drept cuvînt şi despre necesitatea lărgirii activităţii teatrului prin crearea unui studio pentru copii, prin îmbunătăţirea radicală a activităţii obşteşti a artiştilor şi a tuturor membrilor colectivului creator: instruirea unor formaţii artistice de amatori, strîngerea legăturilor cu masele largi ale tinerilor muncitori, elevi, studenţi etc., organizarea unor spectacole urmate de discuţii, ş.a.m.d.

Iniţiativă bine venită, care ar merita să fie continuată şi cu alte teatre, consfătuirea de la Ministerul Culturii a reunit tovarăşi dintre cei mai pricepuţi şi competenţi, iubitori ai artei teatrale — dramaturgi de frunte, critici, oameni de teatru — care cu dragoste şi exigenţă au dat un preţios ajutor Teatrului Tineretului. Rămîne ca talentatul colectiv al teatrului, strîns unit în jurul conducerii, să arate prin activitatea sa viitoare că e capabil să ducă la îndeplinire sarcinile mari şi de răspundere care-i stau în faţă.

M. L.

Note de lectură

Oamenii apără viaţa *)

E vorba în aceste rînduri de o carte a scriitorului Maria Arsene şi anume, de un mic volum în care autorul şi-a strîns cîteva din schiţele publicate după eliberarea patriei noastre.

Cele mai multe dintre schiţe — avînd o pronunţată notă de pamflet — înfăţişează jungla imperialistă (cea de azi din ţările capitaliste şi cea care a domnit la noi în trecut), iar una din ele are ca obiect o acţiune a maselor populare din ţara noastră înfăptuită la 6 octombrie 1944.

După cum se vede, scriitorul foloseşte cadrul extern cu precădere şi trebuie să spunem de de la bun început, cu o vervă pamfletară eficace. Există o vervă a satirei biciuitoare, după cum există o vervă a glumei uşoare, a ironiei, a rîsului spumos. Spre deosebire deci de alţi pamfletari care preferă subtilul şi sobrul, Maria Arsene spune lucrurilor pe nume, îngrămădeşte epitete, scene scurte, conversaţii, face să se bată în cap stări de sentiment potrivnice, transformă zîmbetul în rictus şi îndoiala în entuziasm, lasă să plutească nesiguranţa, pentru a deveni apoi de o limpezime care îngheaţă, — însfîrşit prezintă în aşa fel oamenii, locurile, anecdotica, încît să dea mici lovituri de teatru. Aceste precipitări de situaţii, cu comentariu scurt, voit impresionant, aglomerarea de adjective şi imagini, caracterizează — în fiecare lucrare — verva autorului.

În „Salamul de Chicago", de pildă, autorul foloseşte pamfletul (descrierea lui Strobbs şi a lui miss Windworth — sora lui), monologul dramatic (Tom în magazinul cu salam, episodul dintre Tom şi Jeff etc.), trece de la melodramatic („...trupul lui părea că se lungeşte, semănind cu o crăcuţă uscată desprinsă dintr-un salcîm şi acoperită cu frunze veştede") la accente satirice demascatoare („Dacă ţi-e puştiul bolnav, cheamă poliţistul din colţ să ţi-l legene, noi n-avem nevoie deocamdată de doici, ci de porci"), creind astfel imagini emoţionante care — cum se spune — merg la inima cititorului.

Nu mai puţin grăitor este modul lapidar, în care autorul mînuieşte dialogul. Iată un exemplu din schiţa „Bor":

— Acuzat, ai auzit pedeapsa?
— Am auzit.
— Ai luat cunoştinţă de ea?
— Am luat.
— Ai dreptul la ultimul cuvînt. Ai ceva de spus?
— Am.
— Vorbeşte.
— Bestiilor!

S-ar mai putea exemplifica. Sînt înfăţişaţi cu aceeaşi ascuţime călăii de la Auschwitz („De undeva"), piraţii americani experimentînd efectele armei atomice pe oameni („Seven X" — Vasul morţii); înaintea cititorilor se perindă o galerie de bey turci, antisemiţi romîni, capitalişti de diferite naţionalităţi şi dimensiuni. Dialogurile sacadate, precipitate, atrag, comentariul e violent, oamenii striviţi de forţele negre ale monopolurilor imperialiste, oamenii simpli ca Iusuf sau ca alţi eroi, înduioşează, atrag compasiunea.

În ceea ce priveşte mai ales eficacitatea atacului dat de autor împotriva imperialiştilor, lucrurile nu se pot mărgini însă la cele arătate. Vorbind despre aceasta, nu trebuie să uităm faptul că Maria Arsene scrie de mult; a scris împotriva imperialiştilor şi acum douăzeci de ani, după cum scrie şi azi. Dar dacă această veche activitate a sa — pe care a dus-o vreme îndelungată în condiţii grele — i-a dat o deosebită uşurinţă de a scrie schiţe-pamflet, pe baza unor date reale, ea tinde în ultima vreme să-l tragă oarecum înapoi şi să-l închisteze pe autor într-o manieră, care trece mult dincolo de ceea ce se înţelege în sensul bun prin stil. Maniera devine manierism şi anume un manierism de o speţă dulceagă. El pătrunde peste tot: în alegerea subiectului în dezvoltarea lui, în accentuarea unor conflicte, pînă şi în înfăţişarea groaznicului, a hidosului.

La baza acestui manierism se află — credem — faptul că demascîndu-i pe imperialişti (şi demascîndu-i în momentele cînd aceştia ajung la hidoşenia maximă) nu le contrapune viguroasele forţe care în realitate li se opun, care sînt capabile să-i împiedice pe gangsterii atomici să-şi puie în practică ameninţările. O întreagă galerie, — de la marii magnaţi imperialişti pînă la oamenii fără conştiinţă, vînduţi sacului cu dolari, toată această liotă care ucide brutal sau savant, ucide în linişte. În faţa lor se află numai victime. Tom („Salamul de Chicago"), Montoya („Zece copii aşteaptă la fereastră") Ismail („Iusuf") Pak Dei („Seven X" — Vasul morţii), Joe, Harold, Salamon Imre şi ceilalţi, pier sub tăvălugul exploatării şi crimei. Ei pier ca nişte oameni pierduţi într-un uragan, frînţi de forţele potrivnice copleşitoare.

Dacă într-o schiţă, în două, lucrul acesta e de acceptat — pentru că evident există cazurile unor asemenea oameni simpli nimiciţi de imperialism — atunci cînd martirii se îngrămădesc unul lîngă altul, cînd în urma lor apar familiile, iar în jurul lor se ridică un cadru de mari proporţii, ei devin personaje ale unei fresce. Şi ceea ce e permis într-un detaliu al frescei, nu e just pentru ansamblul ei. Iar schiţele acestea — şi altele care n-au intrat în culegerea de faţă — formează un astfel de ansamblu. Pamfletul satiric e prea împănat cu suspine ca să dea curaj şi perspectivă, el îndeamnă la o ură surdă, adeseori fără orizont.

A alege din „cazurile" pe care presa le pune la îndemînă, numai acestea, înseamnă a selecţiona într-un mod defectuos, netipic în ansamblu.

Iată deci că ceea ce dăunează satirei autorului, e demascarea cu orizont redus. Aici apare în primul rînd manierismul şi el se datoreşte poate faptului că scriitorul — pierzînd din vedere dovezile concrete ale forţei tot mai mari, mai vii a partizanilor păcii şi în primul rînd a comuniştilor — încearcă să scrie în felul în care o făcea şi înainte, folosind aceleaşi accente melodramatice cu care s-a obişnuit.

În această frescă de învinşi, schiţa „Pentru toţi acei care au plîns în pumni", fîlfîie ca un drapel roşu. Înfăţişînd mişcarea de masă din cartierul Colentina, care, sub conducerea comuniştilor, l-a ales primar pe cizmarul Simion, şi l-a apărat, ripostînd ferm atacului jandarmilor călăului Aldea la 6 octombrie 1944, schiţa deschide în acest fel perspectiva celor ce aveau să urmeze pînă la constituirea Republicii noastre Populare.

Faptul ales, perspectiva luminoasă, concepţia inovatoare care l-au călăuzit pe scriitor, au dus şi la schimburi de construcţie, de stil. Simţi în această schiţă că se mişcă mase, simţi forţa lor. Descrierea e precipitată dar nu forţat, în propoziţii inutil eliptice, ei urmînd desfăşurarea acţiunii. Finalul nu aduce leit-motivul strivirii omului simplu, ci pare de astă dată — şi nu paradoxal — un început: mulţimea alungă jandarmii. E o prevestire viguroasă a dictaturii proletariatului — de abia deacum înainte poporul va lua în mîini treburile statului.

Din păcate, această povestire pare stingheră în volum.

Ar trebui adăugat că de manierism ţine şi felul în care autorul îşi umanizează personajele. Cei mai mulţi din oamenii simpli care sînt înfăţişaţi în aceste schiţe suferă pentru că n-au ce da de mîncare copiilor. Unii fac scandal („Salamul din Chicago"), alţii se sinucid („Zece copii aşteaptă la fereastră") sau îşi vînd copilul pentru o capră care să-i asigure hrana. („Iusuf"). Noi credem că autorul a abuzat de acest amănunt, numai pentru că era mai facil, pentru că folosindu-l putea să „moaie" mai uşor inimile cititorilor. Pe de altă parte, citind volumaşul, ai impresia că scenele prind să se repete, iar dacă iei în seamă că în afară de vestminte, exploatatorii, fie ei americani, nemţi, turci, seamănă grozav la vorbă între ei (dialogul constituie baza dramatică a schiţelor), iar victimele de asemenea se exprimă cam la fel (Tom parcă e Ismail, Jeff seamănă cu Iusuf), ajungi la concluzia că autorul n-a căutat să creioneze personajele cu suficientă exigenţă şi nici n-a diferenţiat profund conflictele, în ciuda culorii locale pe care o sugerează prin amănunte ţinînd de îmbrăcăminte, climat, moravuri.

Cei care au urmărit aceste schiţe în momentul în care au apărut în presă şi-au putut da seama de operativitatea şi poziţia militantă activă a scriitorului. Cei care au citit ce a publicat înainte, ştiu că verva lui, satira lui, îmbrăţişau în mod mai plin realitatea. Ţinînd seama de acestea, ţinînd seama de caldul umanism care — cu toate lipsurile mai sus pomenite — răzbate volumul. „Oamenii nu vor să moară", sîntem încredinţaţi că Maria Arsene poate rupe acest manierism şi că va înfăţişa nu numai oameni care nu vor să moară, ci şi oameni care se bat, se bat din toate puterile, pentru ca nici unul din copiii atît de dragi, nici unul din oamenii cinstiţi să nu mai piară în jungla imperialistă.

CAMIL BACIU

*) *Maria Arsene: „Oamenii nu vor să moară" — Editura Tineretului.*

Peste 11 milioane semnături pentru pace

Peste 11 milioane cetăţeni ai ţării noastre au semnat pînă acum Apelul de la Viena împotriva pregătirii războiului atomic. Acţiunea de strîngere a semnăturilor continuă în toate regiunile.

Duminică 10 aprilie vor începe adunările pe regiuni, în cadrul cărora vor fi alese noile comitete regionale de luptă pentru pace, precum şi delegaţii cetăţenilor din regiunea respectivă la Adunarea reprezentanţilor mişcării pentru apărarea păcii din R.P.R. convocată pentru ziua de 9 mai 1955.

Primele adunări de acest fel se vor ţine duminică în oraşele Iaşi şi Constanţa şi ele vor continua în întreaga ţară, pînă la 9 mai. În aceste adunări, la care vor participa reprezentanţi ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., se va face bilanţul acţiunii de strîngere a semnăturilor pe Apelul de la Viena pînă la data respectivă şi se vor sublinia sarcinile principale ale comitetelor de luptă pentru pace în actuala perioadă de importanţă deosebită în lupta forţelor păcii de pretutindeni.

(Agerpres).

Pentru buna deservire a consumatorilor

Pe marginea unei consfătuiri

În scopul înlesnirii unui schimb de experienţă între tinerii din unităţile producătoare de bunuri de larg consum şi cei din comerţul de stat, ziarul nostru a organizat la Galaţi, în colaborare cu comitetul orăşenesc U.T.M. şi cu sprijinul ziarului regional „Viaţă Nouă", o consfătuire. Au fost invitaţi conducători ai întreprinderilor, reprezentanţi ai comerţului de stat din oraşele Galaţi şi Brăila, precum şi numeroşi tineri lucrători din comerţul de stat şi consumatori.

Cu acest prilej au fost scoase la iveală realizările obţinute în dezvoltarea industriei uşoare şi alimentare şi a comerţului în regiune şi au fost criticate lipsurile care se manifestă în organizarea producţiei şi în deservirea oamenilor muncii.

În regiunea Galaţi, în anii puterii populare, au fost construite noi fabrici producătoare de bunuri de larg consum, printre care Zagna Vădeni, Dunăreana, Salomit, Dunărea şi altele. Acest lucru a fost scos în evidenţă în referatul prezentat de tovarăşul Arsene Grossu, secretar al comitetului regional U.T.M. Galaţi, care a vorbit despre aportul tineretului la realizarea sarcinilor de plan, la mărirea numărului de sortimente precum şi la îmbunătăţirea calităţii produselor. În anul care a trecut, numai fabrica Zagna Vădeni a pus la dispoziţia oamenilor muncii prin comerţul de stat 114 vagoane de conserve de fructe şi legume realizate peste prevederile planului. Cu sprijinul tineretului, fabrica „Fusul" şi-a îndeplinit planul de producţie pe trimestrul I al anului 1955 la data de 29 martie. Numeroase tinere ţesătoare de la această fabrică au reuşit să dea pe piaţă produse de bună calitate. Fruntaşe în această direcţie sînt tinerele Elena Porumb, Sanda Ştefan, Lenuţa Drăgătoi, Victoria Porumb, Geta Mistreanu şi altele.

În ceea ce priveşte aprovizionarea oamenilor muncii, au fost înfiinţate din august 1953 şi pînă în luna ianuarie a.c. în oraşul Galaţi peste 70 noi unităţi comerciale dintre care 14 au fost deschise în acest an. Valoarea mărfurilor vîndute populaţiei prin unităţile comerciale, este cu 1.907.000 lei mai mare la mărfuri alimentare şi cu 2.977.000 lei mai mare la mărfuri industriale faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut. În întreg oraşul, în ianuarie s-au vîndut mărfuri care depăşesc cu suma de 5.600.000 lei pe cele vîndute în aceeaşi perioadă a anului trecut.

Un mare număr de tineri care muncesc în unităţile comerciale s-au distins pentru străduinţele lor în direcţia bunei deserviri a consumatorilor. Exemplu în acest sens sînt tinerii Chilian Petre, Anghel Vasile, Damaschin Nicolae, Purice Ecaterina, de la O.C.L. Produse Industriale.

La discuţiile purtate pe marginea referatului s-a înscris un mare număr de tineri muncitori, lucrători din comerţul de stat şi consumatori, care au vorbit despre metodele lor de muncă şi au făcut propuneri preţioase pentru înlăturarea unor lipsuri.

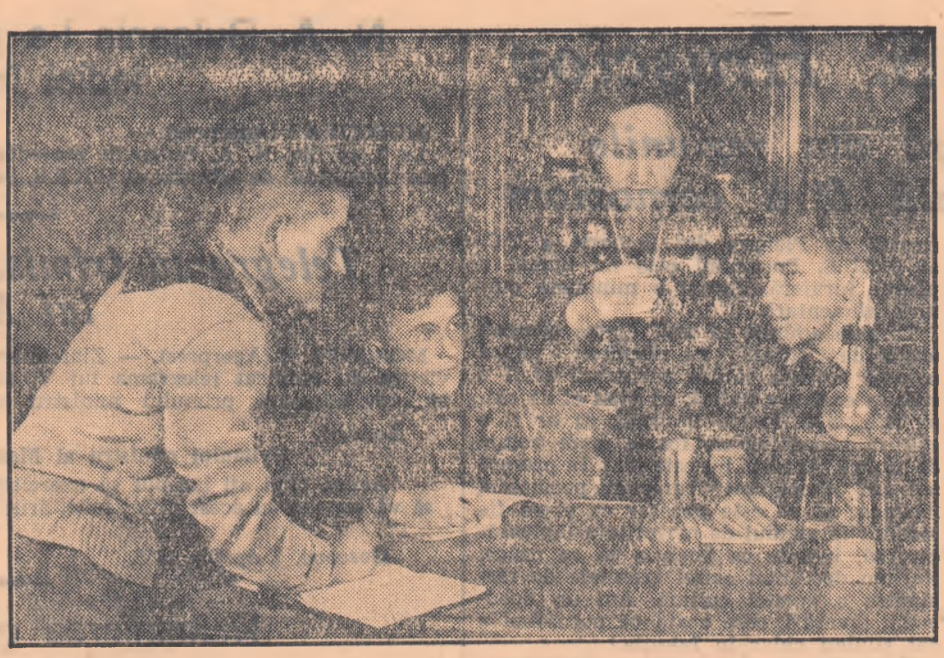
„Muncitorii din întreprinderea noastră — a spus tovarăşa Georgeta Paliev, secretara comitetului U.T.M. de la Filatura „Filimon Sîrbu", au fost sprijiniţi de tehnicieni şi ingineri pentru ridicarea calificării lor profesionale. Sub îndrumarea organizaţiei de partid, utemiştii au fost în fruntea acţiunii de îmbunătăţire a calităţii produselor, de reducere a deşeurilor şi de folosire la maximum a capacităţii de producţie a maşinilor. Ajutînd pe cei rămaşi în urmă aportul nostru la îndeplinirea planului de producţie a fost mai mare ca anul trecut. La data de 28 februarie fabrica noastră a realizat planul pe primul trimestru şi a ţesut în plus 40.000 metri. Un alt succes al nostru este faptul că am dat în comerţ 28 sortimente noi".

Despre metodele folosite în muncă a vorbit şi tovarăşa Vasilica Puşcoi, de la I.C.S. Comaliment. Ea a scos în evidenţă faptul că toţi utemiştii din brigada de bună deservire de la raionul coloniale sînt antrenaţi în întrecerea ce se desfăşoară în cinstea zilei de 1 Mai. Noi — a spus vorbitoarea — ne ocupăm de aprovizionarea magazinului, popularizăm produsele şi pe baza cererii consumatorilor, propunem conducerii magazinului să aducă noi mărfuri. Dorinţa noastră este ca toţi vînzătorii din magazin să fie fruntaşi în munca pe care o îndeplinesc".

La discuţii a luat cuvîntul şi tovarăşul Kaufman Iosif, şeful serviciului de popularizare de la Centrul de Librării şi Difuzare a Cărţii din Galaţi, care a împărtăşit felul cum muncesc, pentru popularizarea cărţii în rîndurile oamenilor muncii, şi tinerii vînzători de la Librăria Noastră nr. 1. Activitatea brigăzilor de bună deservire s-a îmbunătăţit în urma organizării unui curs de ridicarea calificării tinerilor vînzători şi a studierii broşurii „Aşa muncesc tinerii din comerţ". Tinerii vînzători de la Librăria Noastră nr. 1 Galaţi, au chemat la întrecere, în ceea ce priveşte buna deservire a cumpărătorilor, o unitate din Brăila. Pentru a răspîndi mai mult cartea în rîndul oamenilor muncii, tinerii vînzători merg în case şi la locurile de producţie şi informează despre noutăţile apărute. Vorbitorul a cerut comitetului orăşenesc U.T.M. să se ocupe mai mult de activitatea tinerilor de la Centrul de Librării şi Difuzare a Cărţii.

În consfătuire, cei care au mai luat cuvîntul au criticat unele produse ale fabricii „Zagna Vădeni" şi calitatea necorespunzătoare a salamului produs de fabrica „Vasile Roaită". Vorbitorii au insistat asupra măsurilor care trebuiesc luate pentru îmbunătăţirea deservirii oamenilor muncii. S-a arătat că în restaurantele situate la periferia oraşului curăţenia lasă de dorit, lucru pe care nu l-au sezisat tovarăşii de la Trustul Alimentaţiei Publice Locale.

Aportul participanţilor la discuţii, la rezolvarea problemelor organizării producţiei şi aprovizionării oraşului Galaţi a fost preţios. Conducătorii întreprinderilor şi unităţilor comerciale de stat din oraş şi-au notat o serie de propuneri şi cereri ale oamenilor muncii, pentru rezolvarea cărora vor lupta în viitor.

Se apropie examenele de sfîrşit de an. Trebuie să fim mai atenţi la explicaţii ca oricînd, să ne luăm notiţe ample asupra lecţiilor. Desigur că aşa gîndesc şi pionierii Stănescu Ion, Fedorovici Adrian şi Coman Nicolae, elevi în clasa a VII-a a Şcolii nr. 177 din Bucureşti, care împreună cu tovarăşa profesoară Marinescu Maria, învaţă să determine randamentul unei lămpi cu spirt. Ei se află în laboratorul Palatului Pionierilor din Capitală.

Mai sprinten ca apele Crişului

Apele Crişului Alb au crescut, au dat peste maluri şi au năvălit orbeşte şi au smuls gardurile, s-au aruncat vijelioase spre arena sportivă a asociaţiei „Metalul" din Gura Barza. Intr-o parte au sfredelit o groapă uriaşă — au măcinat fin pămîntul şi retrăgîndu-se l-au depus pe suprafaţa terenului. In unele locuri grosimea mîlului atinge aproape o jumătate de metru. Apoi — apele Crişului Alb s-au liniştit şi s-au retras între maluri.

S-ar fi părut că totul a intrat în normal. Dar... sportivii noştri dădeau de zor tîrcoal terenului lor. Parcă-l văd. Işi dădeau şepcile pe ceafă şi se gîndeau că trebuie să facă ceva. Aveau şi dreptate. Timpul se îmbunătăţea. Venea vremea antrenamentelor. Dar unde? Pe „salteaua" de mîl? Şi pînă vor reamenaja ei singuri arena... mai trece multă apă... şi privirile necăjite ale tinerilor se îndreptau spre... Crişul Alb.

Dar... ce ar fi dacă ar cere sprijinul tinerilor din Gura Barza? Mulţi dintre ei iubesc sportul şi vor înţelege necazul celor din asociaţia „Metalul".

Şi aşa au şi făcut...

Intr-o bună zi s-au adunat o mulţime de tineri la arenă cu lopeţi, tîrnăcoape şi alte unelte.

Printre primii au venit tinerii de la Şcoala profesională minieră metalurgică din Gura Barza. Aceştia sînt cunoscuţi pentru hărnicia şi dragostea cu care îndeplinesc orice treabă.

Impreună cu profesorii şi pedagogii s-au aşternut pe muncă. Privindu-i de departe îţi făceau impresia unui roi de harnice albine. Obrajii le erau roşii, mişcările sprintene. Se luptau de zor cu mîlul. Şi... l-au învins. Au efectuat 1108 ore de muncă voluntară.

Să încerc să spun care a fost cel mai harnic dintre ei? Imi va fi greu. Principalul este că arena a fost curăţată de mîl într-un timp neaşteptat de scurt şi mai apoi s-a lucrat la nivelarea şi acoperirea terenului cu zgură. In scurt timp tinerii se vor putea antrena din nou pe acest teren.

Corespondent
ION I. LUCA

Cercetări rodnice

BAIA MARE (de la corespondentul nostru).

Pe lîngă gospodăria de stat din comuna Odoreu, raionul Satu Mare a luat fiinţă în toamna anului trecut „Centrul de stat pentru încercarea soiurilor de plante agricole".

De activitatea acestui centru răspund doi tineri: inginerul agronom Sabău Vasile şi utemista Balcu Maria, tehnician agronom.

In luna august a anului trecut, s-au făcut arături adînci pe 60 hectare, în scopul pregătirii terenului pentru însămînţări de toamnă. Arăturile au fost întreţinute pînă la 25 octombrie, cînd a început însămînţatul grîului. Au fost însămînţate soiurile: Cenad 117, Odvoş 241, Bănkut 1201, Arnăut de toamnă şi alte soiuri.

In scopul aflării celei mai prielnice epoci de însămînţare s-au făcut pe diferite parcele însămînţări din cinci în cinci zile, pînă la 25 noiembrie. In afară de aflarea perioadei celei mai prielnice de însămînţare se mai urmăreşte şi adaptarea la mediu a soiurilor, găsirea unor metode bune pentru aplicarea îngrăşămintelor.

Centrul examinează şi felul în care cantitatea de sămînţă la hectar influenţează mărimea şi calitatea recoltei. Astfel s-a însămînţat între 150-250 kg. de grîu la hectar. Insămînţări comparative s-au făcut şi cu orz, întrebuinţîndu-se mai multe soiuri.

După cum reiese din calculele de însemnări ale inginerului agronom, cantitatea cea mai potrivită dată la hectar a fost pentru locul respectiv cea de 150 kg. la hectar iar perioada optimă de însămînţări între 15—20 octombrie. Muncitorii din gospodăria de stat Odoreu şi ţăranii muncitori întovărăşiţi şi cu gospodării individuale din comună urmăresc cu interes lucrările de experienţă efectuate la acest centru pe care vor să le aplice şi ei în practică.

Tînărul inginer Sabău Vasile şi utemista Balcu Maria sînt primiţi cu drag prin satele din jur, unde merg şi dau sfaturi ţăranilor muncitori.

INFORMAŢIE

Joi seara au părăsit Capitala, plecînd în Italia, tovarăşii Avram Bunaciu, Petre Constantinescu-Iaşi şi Stelian Niţulescu, deputaţi în Marea Adunare Naţională, care vor participa ca delegaţi ai Grupului naţional romîn din Uniunea Interparlamentară, la lucrările Consiliului Interparlamentar şi ale Comisiilor de studii ale Uniunii Interparlamentare, care vor avea loc la Roma între 12—17 aprilie.

Cultură fizică şi sport

O viitoare purtătoare a insignei G. M. A. gradul II

Încă nu trecusem toate probele pentru cucerirea insignei G.M.A. gradul I dar gîndurile mă şi purtau spre zilele cînd voi avea posibilitate să particip şi eu la concursurile pentru trecerea normelor de gradul II.

Urmăream deseori cum alţi sportivi din oraşul nostru se pregăteau cu grijă pentru aceasta.

A trecut de atunci mai bine de un an. În acest timp am cucerit cu succes insigna G. M. A. gradul I. Nu de mult, am început o muncă intensă de pregătire, în vederea trecerii normelor complexului G.M.A. gradul II.

Fireşte, pregătirea practică o fac în orele de educaţie fizică ca şi în timpul meu liber cînd mă antrenez sub îndrumarea tovarăşei profesoare Elena Pitîcaru. La antrenamente acord o atenţie deosebită probelor de înot, atletism şi gimnastică. În acest timp iau parte şi la unele competiţii. La campionatele şcolare de atletism desfăşurate anul trecut am reuşit să mă clasez pe locul II în proba de 80 m. garduri.

Sînt hotărîtă ca pînă la sfîrşitul acestui an şcolar, cînd termin cursurile şcolii medii, să trec cu succes toate probele şi să devin purtătoare a insignei G.M.A. gradul II. Este o veche dorinţă a mea şi sînt convinsă că o voi realiza. Rămîne numai să continui şi de acum înainte să mă pregătesc cu aceeaşi seriozitate.

KNAPP ECATERINA
elevă,
Şcoala medie de fete nr. 2 Arad

Cînd vor primi insignele?

Fotbalul este o ramură sportivă mult iubită de tinerii din comuna Moldoviţa, raionul Cîmpulung, regiunea Suceava. Şi acesta nu este un lucru rău. Rău este însă faptul că cei din conducerea colectivului sportiv Avîntul (de pe lîngă I. F. E. T. Moldoviţa) şi a colectivului Recolta, în grija mare ce o poartă echipei de fotbal a comunei, neglijează aproape complect celelalte sporturi.

Tinerii din comuna noastră au participat şi anul trecut şi vor să participe şi în acest an în număr cît mai mare la trecerea probelor complexului G.M.A. gradul II. Elanul lor este stăvilit însă datorită faptului că mulţi dintre tinerii sportivi, deşi şi-au trecut încă de anul trecut toate probele de gradul II nici pînă-n prezent n-au primit insigna G.M.A.

Tinerii trebuie şi au dreptul să primească insignele de gradul II care li se cuvin şi pentru care au muncit. De aceeaşi părere însă trebuie să fie şi tovarăşul V. Purice, preşedinte al colectivului sportiv din comuna Moldoviţa, care pînă acum a neglijat acest lucru.

Corespondent
AUREL MOROŞANU

Primele antrenamente

Odată cu venirea primăverii elevii de la Şcoala profesională metalurgică „Şantierul Naval" din Turnu Severin desfăşoară o intensă activitate sportivă.

Sub îndrumarea atentă a tovarăşei Chiriac Alexandrina — profesoară de educaţie fizică — elevii şcolii noastre se pregătesc cu seriozitate pentru trecerea normelor G.M.A. şi F.G.M.A. Ei au la dispoziţie o frumoasă bază sportivă precum şi echipament sportiv suficient, necesar antrenamentelor.

Corespondent
GHEORGHE BEJENARU

Crosiştii de la S. M. T. Castelu

În dimineaţa zilei de 27 martie a.c. aproape toţi tinerii de la S.M.T. Castelu, regiunea Constanţa au luat parte la prima etapă, etapa de colectiv, a crosului „Să întîmpinăm 1 Mai". Printre tinerii sportivi prezenţi la start se aflau tractoristul Mihai Marin, strungarul inovator Zainea Ion, tîmplarii fruntaşi Ion Mocanu şi Voicu Tudor.

Întrecerea tinerilor sportivi de la S.M.T. Castelu a fost deosebit de interesantă. După o luptă dîrză primul a trecut linia de sosire, utemistul Sburlan Arkir, urmat de Stelian Şerban şi de tractoristul fruntaş Mihai Marin.

Corespondent
VINTILĂ DAN

Elevi şi fotbalişti

Colectivul sportiv Locomotiva — secţia fotbal — din oraşul Craiova se ocupă cu atenţie de creşterea tinerilor fotbalişti, care iubesc acest sport şi vor să se pregătească pentru a deveni buni jucători. 22 de „pitici" elevi de la Şcoala tehnică de exploatare feroviară din Craiova sub conducerea tovarăşului Tatae — antrenor al colectivului — au început de curînd antrenamentele. Ei învaţă cum să conducă corect balonul, să stopeze, să tragă la poartă cu ambele picioare precum şi celelalte elemente ale jocului de fotbal. Tănase Ştefan, Ghiţulescu Traian, Ionescu Florin, Voinea Ion, Grigorescu Vasile — care sînt şi elevi fruntaşi la învăţătură — se pregătesc cu multă conştiinciozitate pentru a deveni buni sportivi ai colectivului.

Corespondent
VICTOR VIŞAN

Ne pregătim pentru trecerea normelor G. M. A.

Iarna care a trecut nu i-a împiedicat cu nimic pe elevii Şcolii profesionale C.F.R. din Simeria, raionul Hunedoara ca să-şi treacă probele F.G.M.A. şi G.M.A. gradul I, specifice acestui sezon.

Printr-o muncă intensă depusă de comisia de pregătire şi de examinare G.M.A., în frunte cu tovarăşul profesor Mureşan Gheorghe, aspiranţii la insigna F.G.M.A. au trecut cîte 3 norme, iar cei de la G.M.A. gradul I cîte 4 norme. Printre cei care au obţinut rezultate frumoase sînt şi tinerii Tîrnăveanu Septimiu, Boitoş Ioan, Breaz Gheorghe, Radu Mihăilă şi alţii. Ei au dat un ajutor serios celorlalţi elevi mai slabi, pentru a putea trece cu succes probele.

Acum, odată cu venirea primăverii, elevii Şcolii profesionale C.F.R. Simeria şi-au luat angajamentul ca în cinstea zilei de 1 Mai, pe piepturile tuturor să strălucească insigna F.G.M.A. şi G.M.A gradul I.

Corespondent
OPRIŞ T.

Să dobîndim o înaltă calificare profesională

Un loc de seamă în lupta pentru ridicarea continuă a productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost al produselor, îl ocupă acţiunile în vederea continuei ridicări a calificării fiecărui muncitor. Cu cît calificarea muncitorilor este mai ridicată, cu atît ei pot folosi mai bine maşinile moderne cu care este înzestrată industria noastră, pot da produse mai multe şi de calitate mai bună, pot aduce o contribuţie mai mare la reducerea preţului de cost, la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Clasicii marxism-leninismului au subliniat însemnătatea continuei ridicări a nivelului profesional al muncitorilor în perioada făuririi societăţii socialiste. Pornind de la teza leninistă în legătură cu importanţa sporirii productivităţii muncii în socialism, I. V. Stalin a arătat: „Pentru a pune tehnica în mişcare şi a o folosi pînă la capăt ne trebuiesc oameni care să fie stăpîni pe tehnică, ne trebuiesc cadre care să fie în stare să-şi însuşească şi să folosească această tehnică după toate regulile artei. Tehnica fără oameni care să şi-o fi însuşit este un lucru mort. Tehnica stăpînită de oameni care şi-au însuşit-o, poate şi trebuie să facă minuni". Aceste învăţături îşi vădesc întreaga lor valabilitate în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră.

In anii puterii populare, economia noastră naţională a luat un mare avînt. Datorită politicii partidului de industrializare socialistă a ţării volumul producţiei industriale este de aproape 4 ori mai mare decît în 1948. Este în continuă creştere industria grea şi pivotul ei, industria construcţiei de maşini, care înzestrează cu tehnica nouă înaintată, celelalte ramuri industriale, transporturile, agricultura.

Interesele dezvoltării economiei naţionale, interesele ridicării continuie a nivelului de viaţă al oamenilor muncii de la oraşe şi sate cer ca maşinile perfecţionate şi aparatajul modern cu care se înzestrează industria şi agricultura, să fie folosite la maximum, la întreaga lor capacitate de producţie, ca metodele înaintate de muncă să fie introduse şi aplicate pe scară largă. Pentru aceasta avem nevoie de cadre cu înaltă calificare, avem nevoie de maiştri şi muncitori cu temeinică pregătire tehnică şi cu un larg orizont cultural, capabili să stăpînească cît mai bine tehnica modernă, să ridice productivitatea muncii. O calificare înaltă înseamnă muncă mai spornică, mărfuri mai multe, mai bune, la un preţ de cost mai redus.

La victoriile pe care multe din întreprinderile noastre le-au dobîndit la ridicarea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost, un rol important l-a jucat lupta perseverentă pentru ridicarea calificării profesionale a muncitorilor şi tehnicienilor.

Iată exemplul uzinelor textile „7 Noiembrie"-Bucureşti. In această întreprindere a existat şi există o preocupare mare pentru continua ridicare a calificării profesionale. Cabinetul tehnic a iniţiat un curs de perfecţionare tehnică cu ajutorul celor mai buni ingineri şi tehnicieni ai uzinei. S-au organizat seminarii cu probleme privind tehnica nouă şi organizarea muncii. Planul de şcolarizare pe anul 1954—55 (la cursurile de minim tehnic şi la acelea de calificare) a fost depăşit cu 51 la sută. În uzina funcţionează două cursuri de minim tehnic şi două de calificare. In cursul anului trecut cursurile de minim tehnic au dat 103 absolvenţi, iar cele de calificare 94. Tot în cursul anului trecut au fost calificaţi la locul de muncă după metoda Kotlear, 105 muncitori, iar 18 muncitori s-au calificat la locul de muncă pentru a doua meserie. Toate acestea au dus la creşterea nivelului profesional al colectivului. Aşa se face — de pildă — că la această uzină un mare număr de tineri folosesc metode înaintate sovietice şi 521 tineri au primit titlul de fruntaşi în producţie. Şi nu întîmplător brigada de tineret de la filatură condusă de tovarăşa Tudor Niculina, este brigadă fruntaşă a întrecerii socialiste, dobîndind o depăşire a planului pe februarie cu 11 la sută. 5 tinere din această brigadă au absolvit cursurile de calificare, iar celelalte s-au calificat la locul de muncă, dobîndind un nivel mai înalt de cunoştinţe profesionale. Creşterea nivelului de cunoştinţe tehnice al colectivului uzinelor „7 Noiembrie" s-a reflectat în rezultatele obţinute în îndeplinirea planului producţiei. Intr-un singur an indicele productivităţii muncii a depăşit creşterea prevăzută de plan cu 10,7 la sută. In anul 1954 s-a realizat o depăşire a economiilor planificate cu 2,13 la sută. Creşterea productivităţii muncii şi realizarea de însemnate economii au contribuit, în mare măsură, la reducerea preţului de cost al produselor acestei întreprinderi.

E uşor de înţeles cît de mult s-ar ridica productivitatea muncii în întreprinderile industriei noastre, cît de mult ar scădea preţul de cost dacă s-ar obţine o ridicare generală a nivelului profesional al muncitorilor, dacă tot mai multe colective ar lucra după metodele fruntaşilor, după metodele muncitorilor care şi-au însuşit o înaltă calificare.

Inţelegînd necesitatea unei înalte calificări, tot mai mulţi muncitori din ţara noastră luptă pentru a stăpîni cît mai bine meseria, tehnica înaintată. In rîndul tineretului nostru, creşte mişcarea pentru dobîndirea unei cît mai înalte calificări profesionale.

★

In faţa tineretului muncitor din patria noastră stau cele mai largi posibilităţi de calificare, de specializare în profesie. Partidul şi guvernul se preocupă necontenit să creeze tinerilor condiţii pentru a-şi însuşi tehnica şi a se perfecţiona în meseria lor. Astfel, învăţămîntul tehnic s-a dezvoltat an de an; numai în anul 1954 statul a alocat suma de peste 675 milioane lei pentru reţeaua şcolilor profesionale şi şcolilor medii tehnice. La începutul anului şcolar în curs, aproape 160 de mii de elevi frecventau cele peste 550 şcoli profesionale şi şcoli medii tehnice. Numai în ultimii doi ani, aceste şcoli au dat producţiei aproape 100.000 de muncitori calificaţi şi 37.000 tehnicieni.

De curînd a apărut Hotărîrea C. C. al P.M.R. şi a guvernului cu privire la organizarea şcolilor profesionale de ucenici, a şcolilor tehnice şi a şcolilor tehnice de maiştri. Această hotărîre are o deosebită însemnătate pentru îmbunătăţirea muncii de pregătire a cadrelor de muncitori şi maiştri. La baza noii organizări a învăţămintului tehnic-profesional, stă principiul strîngerii legăturilor dintre şcolile profesionale şi tehnice cu întreprinderile, cu practica, cu nevoile producţiei.

Atît pentru muncitorii încadraţi în producţie, dar care n-au încă o înaltă calificare, cît şi pentru tinerii care intră de-abia în marea familie a muncitorilor, s-au creat mai mari perspective şi posibilităţi pentru a deveni buni specialişti în meseria ce şi-au ales-o.

Au apus pentru totdeauna vremurile întunecatei robii capitaliste în patria noastră cînd tinerelor vlăstare ale oamenilor muncii li se răpea dreptul la însuşirea unei calificări şi erau nevoiţi să lupte din greu pentru „a fura" meseria.

In S.U.A. 74 la sută din tinerii care lucrează în industrie n-au nici o calificare. 3/4 din tinerii francezi intră efectiv în producţie fără să cunoască nimic precis, fără nici un fel de calificare profesională. In Italia, după statisticile oficiale 60 la sută din tineri n-au nici cea mai slabă calificare. Directorul marilor uzine italiene „Fiat" a caracterizat cinic atitudinea capitaliştilor faţă de problemele calificării tinerilor: „tinerii trebuie să coste ieftin. Nu-i nevoie să-i înveţi o meserie fiindcă asta cere cheltuială şi-i face apoi mai pretenţioşi". Piedici de netrecut în dobîndirea unei calificări, descalificarea muncitorului şi transformarea lui în robot, în rob al maşinii — iată ce oferă capitalismul oamenilor muncii.

Tineretul muncitor din ţara noastră se bucură astăzi din plin de cele mai largi posibilităţi de calificare. În afară de şcolile profesionale de ucenici, şcolile tehnice şi şcolile tehnice de maiştri stau la îndemîna tinerilor muncitori nenumărate alte mijloace. Astfel sînt organizate în întreprinderi cursurile de minim tehnic care dau tinerilor proaspăt intraţi în producţie cunoştinţele tehnice de bază în profesiunea respectivă.

O armă puternică în ridicarea calificării este studiul individual. Există nenumărate cărţi în care fruntaşii în producţie din U.R.S.S., şi din ţara noastră, arată pe înţeles cum au ajuns ei la succesele obţinute. Aceste cărţi se află în mai toate bibliotecile întreprinderilor şi acel care vrea să muncească mai cu spor le poate găsi şi folosi. Se organizează, de asemenea, interesante conferinţe de către cercurile A.S.I.T. din întreprinderi. Sindicatele şi organizaţiile U.T.M. organizează şi ele consfătuiri de schimb de experienţă între muncitori, de răspîndire a metodelor înaintate. Şi aceste posibilităţi trebuie folosite de muncitori şi mai ales de tineri. În fiecare brigadă, în fiecare echipă există muncitori care mînuiesc cu mai multă pricepere decît ceilalţi maşinile, care cunosc mai bine procesul tehnologic. A populariza experienţa acestora, — iată un mijloc cu ajutorul căruia organizaţiile U.T.M. pot contribui la creşterea calificării tinerilor. Trebuie folosită după specificul fiecărei unităţi, metoda Kotlear, după care muncitorii calificaţi îi învaţă direct la locul de producţie pe cei proaspeţi veniţi. Metoda inginerului comunist Vasile Dicu, privind ridicarea nivelului de cunoştinţe tehnice a muncitorilor cu ajutorul inginerilor, dă bune rezultate acolo unde ea este folosită.

Un rol însemnat în toate acţiunile pentru dobîndirea şi ridicarea calificării tineretului muncitor îl au organizaţiile U.T.M. Multe organizaţii U.T.M. care se preocupă îndeaproape şi temeinic de problemele calificării tinerilor, obţin rezultate bune în această direcţie. Iată exemplul grăitor al utemiştilor de la uzinele de maşini-unelte „Iosif Rangheţ"-Arad, uzină unde majoritatea muncitorilor sînt tineri. În cursul anului trecut mulţi tineri de la „Iosif Rangheţ" dădeau adesea rebuturi. Tineri ca lăcătuşul Palachek Ion şi frezorul Arsenov Dragutin produceau în majoritatea cazurilor piese de proastă calitate. Organizaţia de bază U.T.M. şi-a dat seama că principala cauză a acestei situaţii este nivelul profesional scăzut al tinerilor. Ea a început să se ocupe de problema calificării după un plan bine chibzuit. S-a hotărît, astfel, ca tinerii mai puţin pregătiţi profesional să fie îndrumaţi şi ajutaţi chiar din clipa în care intră în colectivul uzinei spre a deveni muncitori cu o înaltă pregătire. De îndată ce au luat fiinţă cursurile de minim tehnic, comitetul de U.T.M., a dus o susţinută muncă politică de convingere în rîndul tinerilor pentru înscrierea la aceste cursuri. Pe lîngă munca de lămurire de la om la om au fost folosite şi gazeta de perete, staţia de radioamplificare precum şi discuţiile în brigăzile de producţie. Tinerii s-au convins mai repede de însemnătatea calificării atunci cînd s-au folosit exemple concrete de muncitori cu o înaltă calificare din întreprindere care-şi depăşesc cu regularitate normele obţinînd astfel şi cîştiguri mereu mai mari. Ca urmare a muncii temeinice de lămurire, tineri ca Dan Aurel şi Gal Maria, care la început nici nu voiau s-audă de cursurile de minim tehnic, s-au încadrat activ în aceste cursuri învăţînd cu sîrguinţă.

Organizaţia U.T.M. a sprijinit de asemenea cursurile de ridicare a calificării pentru meseriile de strungari, frezori, electricieni şi lăcătuşi. Deoarece munca în trei schimburi îi împiedica uneori pe tineri să vină la cursuri, comitetul U.T.M. a intervenit cu succes pe lîngă conducerea întreprinderii ca tinerii cursanţi să fie repartizaţi într-un singur schimb.

Comitetul organizaţiei de bază U.T.M. urmăreşte îndeaproape modul de desfăşurare a cursurilor, frecvenţa elevilor şi calitatea lecţiilor El urmăreşte şi foaia de evidenţă a cursurilor în care sînt trecute numele elevilor, categoria de salarizare şi stadiul de îndeplinire a normelor. dîndu-şi seama, în felul acesta, cu cît şi-a ridicat productivitatea muncii şi cu cît a redus procentul de rebuturi fiecare cursant. Acţiunea de ajutorare a celor rămaşi în urmă a căpătat astfel un caracter organizat Sînt folosite şi asemenea acţiuni ca schimburile de experienţă, întîlnirile şi convorbirile cu fruntaşii în muncă. Tinerii se ajută între ei. Tineri ca Filip Adam şi Vereş Maria, fruntaşi la cursurile de calificare şi totodată fruntaşi în producţie, au ajutat temeinic unor tineri, mai puţin pregătiţi, să acumuleze cît mai multe cunoştinţe.

Această acţiune perseverentă pentru ridicarea calificării tinerilor de la „Iosif Rangheţ" a dat roade bogate. Tineri ca Arsenov Drăgutin şi Palachek Ion mai înainte codaşi se numără acum printre fruntaşii în muncă Tineri ca Vereş Maria, care mai înainte nu reuşeau să-şi depăşească norma, şi-o depăşesc acum de regulă cu 120—140 la sută mărindu-şi mult cîştigurile.

Exemplul utemiştilor de la „Iosif Rangheţ" ne arată convingător cît de mult pot contribui organizaţiile U.T.M. la ridicarea calificării tinerilor.

Munca organizaţiilor U.T.M se judecă în mare măsură şi după felul în care mobilizează şi sprijină tineretul în dobîndirea unei înalte calificări pentru a deveni cadre de nădejde ale construirii socialismului, pentru a contribui din plin la ridicarea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost al produselor.

V. NEDELCU

Cuvîntarea rostită de N. S. Hrușciov

la conferința lucrătorilor din agricultură din regiunile și republicile autonome din zona centrală fără cernoziom

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite:

La 7 aprilie, în marele palat al Kremlinului a luat sfîrșit conferința lucrătorilor din agricultură din regiunile și republicile autonome din zona centrală fără cernoziom. Ca și în cele două zile precedente, în ședința de închidere a continuat discutarea raportului prezentat de P. P. Lobanov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

La conferință N. S. Hrușciov, prim-secretar al Comitetului Central al P.C.U.S. întîmpinat cu căldură de participanții la conferință, a rostit o amplă cuvîntare.

De la această tribună, a spus N. S. Hrușciov, au vorbit numeroși oameni de seamă. Ei au arătat marile posibilități de care dispun colhozurile și sovhozurile din zona centrală fără cernoziom pentru sporirea producției de cereale, cartofi, in, legume, precum și lapte, carne și alte produse animale.

Unele regiuni, unde conducătorii au înțeles în mod just hotărîrile Plenarelor C.C. și au început cu adevărat să desfășoare o muncă organizatorică vie în colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri au obținut rezultate pozitive. Se poate cita exemplul regiunii Riazan, ale cărei colhozuri au sporit anul trecut producția de lapte cu 412 kg. de fiecare vacă și anul acesta, regiunea realizează indici mai înalți decît celelalte regiuni din zona fără cernoziom. Consider că comitetul regional din Riazan al partidului s-a angajat pe un drum just, iar secretarul lui, tovarășul Larionov, muncește cu sîrguință.

Astăzi, însă voi vorbi mai ales nu despre fapte pozitive ci voi face cîteva observații critice la adresa unei serii de conducători din regiunile și republicile autonome ale zonei centrale fără cernoziom.

Știți că Plenara Comitetului Central al P.C.U.S. a trasat sarcina de a se asigura obținerea anuală a cel puțin 10 miliarde puduri cereale boabe. Aceasta este o sarcină foarte serioasă și de răspundere.

Cum să ridicăm producția de cereale boabe pînă la 10 miliarde puduri? La această întrebare, un răspuns complect îl dau hotărîrile Plenarei din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. Forța hotărîrilor Plenarei din ianuarie a C.C. rezidă în faptul că ele trasează căile spre rezolvarea acestei sarcini a întregului popor, sursele concrete cu ajutorul cărora trebuie asigurată sporirea producției de cereale și anume sporirea producției la hectar pe toate suprafețele, reducerea pierderilor în timpul strîngerii recoltei, valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite, extinderea considerabilă a semănăturilor de porumb.

În continuare, N. S. Hrușciov a spus că rezolvarea acestei sarcini este cu neputință fără o reorganizare a practicii planificării agriculturii.

Plenara din ianuarie a C.C. a găsit necesar să modifice practica planificării. În martie, C.C. al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au adoptat o hotărîre specială cu privire la o nouă modalitate a planificării. S-ar putea însă afirma că însemnătatea acestei hotărîri a fost pretutindeni just înțeleasă? N. S. Hrușciov a subliniat că nu se poate încă afirma acest lucru.

Colhozul „Stalin" din raionul Susanino, este unul din colhozurile fruntașe din regiunea Kostroma. El dispune de toate posibilitățile pentru a îndeplini cu mult înainte de anul 1960 minimul de producție agricolă pentru 100 hectare de pămînt stabilit de Plenara din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. Măsurile colhozului, publicate de ziarul regional „Severnaia Pravda", în numărul său din 8 martie, prevăd ca nivelul susmenționat al producției în acest colhoz să fie atins abia în anul 1960. Mai mult decît atît, la indici atît de importanți ca producția de cereale, carne, lapte, ouă, lînă, planul nu a fost întocmit decît pe anul 1960! Nu este prevăzut volumul producției acestor produse pe 1955 și pe anii următori.

Și aceasta nu este o excepție. Comitetul regional din Briansk al partidului și comitetul executiv regional, în loc să acorde colhozurilor un ajutor concret la întocmirea planurilor, au început să ducă această muncă după o metodă conțopistă birocratică. La 18 martie tovarășul Petuhov, secretar al comitetului regional al partidului și tovarășul Dadonov, președintele comitetului executiv regional, au trimis raioanelor o scrisoare în care se propune ca pînă la 25 martie să se termine elaborarea măsurilor pentru îndeplinirea hotărîrilor Plenarei din ianuarie a C.C. al partidului. La 18 martie, se emite o directivă atît de drastică, încît tuturor colhozurilor li se cere ca pînă la 25 martie să prezinte planurile! Dar, oricine vede limpede că într-un timp atît de scurt, directiva emisă nici nu va putea ajunge la multe colhozuri. De ce atunci vă înșelați pe voi înșivă tovarăși? Într-o anexă la această directivă se trimite raioanelor un tabel de indici potrivit căruia colhozurile trebuie să elaboreze măsurile ce trebuiesc luate. Acest tabel cuprinde 10 pagini și aproximativ 2.000 de indici. Este îndoielnic că secretarul comitetului regional de partid și președintele comitetului executiv regional semnînd această directivă, au citit acești indici. Dacă ei ar fi citit cu atenție, atunci nu ar fi trimis o asemenea adresă birocratică.

În continuare N. S. Hrușciov a citat un exemplu din practica regiunii Kirov. La elaborarea măsurilor pentru sporirea producției de cereale și a produselor creșterii animalelor s-au comis acolo greșeli serioase. Măsurile raionului Vlatskaia Poleana prevăd ca în anul 1955 să se obțină numai 20.000 tone cereale boabe, în timp ce în 1953 colhozurile acestui raion au strîns 21.000 tone cereale boabe. Și aceasta se face după hotărîrile Plenarei din ianuarie a Comitetului Central!

Hrușciov a vorbit pe larg despre sarcinile privind extinderea considerabilă a suprafețelor însămînțate cu porumb, subliniind că aceasta este principalul în lupta pentru completarea resurselor de cereale, prin urmare și pentru sporirea producției de produse animale.

Regiunea Kalinin, după cum se știe, este una dintre regiunile care rămîn cel mai mult în urmă. Ea obține recolte scăzute de cereale, cartofi, legume; în această regiune creșterea vitelor este neglijată.

Este suficient să se arate că anul trecut cantitatea de lapte obținută de la o vacă a fost de 898 kg. și că s-au colectat și achiziționat numai 29 chintale lapte, în medie la fiecare sută de hectare de pămînt. Rămînerea în urmă a regiunii Kalinin, a arătat Hrușciov, este rezultatul conducerii nesatisfăcătoare a agriculturii de către comitetul regional de partid.

La conferință a luat cuvîntul tov. Kiselev, secretar al comitetului regional Kalinin al P.C.U.S. Cum intenționează el să îndrepte lucrurile, cum a înțeles el hotărîrile Plenarei din ianuarie a C.C. al P.C.U.S.?

După cît se vede tovarășul Kiselev consideră că soluția constă în a începe cultivarea napilor. După părerea sa, napii vor ridica nivelul creșterii animalelor. Și aceasta o spune secretarul unui comitet regional de partid! Cum poate el să conducă oamenii în lupta pentru sporirea producției de cereale și de produse animale, dacă chiar și după plenara C.C. al P.C.U.S., el intenționează să obțină lapte și carne pe seama napilor? Or, trebuie arătat că în regiunea Kalinin recolta rădăcinoaselor, inclusiv a napilor, se ridică numai la 30—40 chintale la hectar. Cine își pune speranța în napi seamănă cu omul care s-a așezat într-o luntre fără vîsle, sau s-a aruncat să înoate într-un rîu repede.

Problema porumbului, a arătat N. S. Hrușciov, nu este o problemă nouă. În primii ani ai puterii sovietice, V. I. Lenin a atras atenția în mod deosebit asupra porumbului, ca o cultură care permite să se mărească, într-un termen scurt, producția de cereale și de carne.

Comitetul Central al partidului nostru a trasat încă în anul 1930 sarcina extinderii suprafeței însămînțate cu porumb pînă la 15 milioane hectare. Atunci însă această sarcină n-a fost rezolvată. În prezent, noi nu am da înapoi de la sarcina trasată de Plenara din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. Porumbul este nu numai o plantă furajeră, dar și o minunată cultură alimentară.

Trebuie amintit că unii dintre oamenii noștri de știință au răspîndit păreri nejuste potrivit cărora porumbul ar fi o cultură exclusiv sudică, că zona ei de răspîndire ar fi foarte limitată, că ar fi o cultură necesitind un foarte mare volum de muncă. Aceasta nu este just. În prezent noi am „descătușat" oarecum porumbul, recunoscînd că este necesar ca el să fie recoltat în stadiul de maturitate lăptoasă-ceroasă, înainte ca boabele să se usuce. Noi am desființat astfel granițele de răspîndire a acestei culturi. Am un document, tovarăși, care arată că porumbul a dat știuleți chiar în Iakuția!

N. S. Hrușciov a consacrat o parte însemnată a cuvîntării sale problemelor sporirii producției de in.

Interesele statului cer ca rămînerea în urmă în domeniul cultivării inului să fie lichidată. Bizuindu-se pe experiența cultivatorilor de in fruntași, în cel mai scurt timp colhozurile din zona fără cernoziom pot spori de cîteva ori producția de in.

N. S. Hrușciov a subliniat în continuare rolul important al colhozurilor, S.M.T.-urilor și sovhozurilor din zona fără cernoziom în sporirea producției de cartofi și legume.

N. S. Hrușciov a subliniat necesitatea de a se termina mai grabnic reorganizarea sistemului de colectări, în conformitate cu hotărîrile Plenarei C.C. al P.C.U.S. Este necesar să se reducă considerabil schemele umflate ale organelor de colectare, să se întărească rolul și răspunderea S.M.T.-urilor în ce privește colectările.

Vorbind despre sistemul de stimulare în scopul sporirii producției agricole, N. S. Hrușciov a arătat că aceasta trebuie să depindă direct de volumul producției agricole la 100 hectare.

N. S. Hrușciov a acordat o atenție deosebită problemelor selecționării juste a cadrelor de conducere în colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri. El a subliniat că în S.M.T.-uri, colhozuri și sovhozuri trebuie trimiși tovarăși care sînt cu adevărat fruntași, care sînt maturi din punct de vedere politic și care prin munca lor și-au cîștigat stimă.

În încheiere Hrușciov a declarat:

Avem tot ce este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor unui avînt rapid al agriculturii. Avem admirabilele hotărîri ale Plenarei din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. Agricultura este înzestrată neîncetat cu noi mijloace tehnice. Satul este întărit cu cadre experimentate. A fost adoptat un nou sistem de planificare, care stimulează inițiativa conducătorilor locali și a colhoznicilor. Au fost elaborate măsuri de stimulare materială pentru sporirea producției agricole. Problema este să organizăm și mobilizăm oamenii pentru rezolvarea sarcinilor trasate.

În prezent, mai mult ca oricînd, este necesară priceperea organizatorică în înfăptuirea hotărîrilor partidului și guvernului. Dacă vom organiza în mod just munca, sarcinile trasate de Plenara din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. cu privire la sporirea producției de cereale și de produse animale vor fi îndeplinite nu pînă în 1960, ci mult mai devreme — în următorii 2-3 ani.

În lupta pentru construirea comunismului, rolul hotărîtor revine industriei noastre grele. De aceea vom dezvolta și de acum înainte într-un ritm rapid industria metalurgică, carboniferă, petroliferă, chimică, construcția de mașini, vom face să progreseze acțiunea de electrificare. În aceasta constă chezășia puterii și înfloririi patriei noastre socialiste, a întăririi capacității ei de apărare, a creșterii necontenite a bunăstării poporului. În aceasta constă chezășia victoriei comunismului.

Țara sovietică pășește în mod ferm înainte. Ea este condusă de partidul comunist încercat și călit în lupte, creat de marele Lenin și înarmat cu învățătura atotbiruitoare a marxism-leninismului.

N. A. Bulganin l-a primit pe ambasadorul Indiei în U.R.S.S.

MOSCOVA 8 (Agerpres). —

La 8 aprilie, N. A. Bulganin președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. l-a primit pe K. P. Shivasankara Menon, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii India în U.R.S.S.

Telegrama trimisă de V. M. Molotov lui A. Eden

MOSCOVA 8 (Agerpres). — Ziarele sovietice au publicat telegrama lui V. M. Molotov adresată primului ministru al Marii Britanii, A. Eden. În telegramă se spune:

Londra

Primului ministru al Marii Britanii, sir Anthony Eden

Acum, cînd ați început să exercitați funcțiunile de prim ministru, permiteți-mi să vă exprim cu acest prilej felicitările mele și cele mai bune urări.

V. MOLOTOV

Moscova, 7 aprilie 1955.

Remanierea guvernului englez

LONDRA (Agerpres). — După cum comunică agenția France Presse, a fost anunțată remanierea care s-a produs în guvernul britanic după numirea lui A. Eden ca prim-ministru. Harold Mac Millan, fost ministru al apărării a fost numit ministru de externe, Sellwyn Lloyd ministru al apărării, Reginald Maudling — ministru al armamentului.

Ministru pentru chestiunile Commonwealthului a fost numit lord Home, ministru al Poștelor și Telegrafului — Charles Hill, ministru de stat pentru Scoția — T. D. Galbraith.

Eden interpelat în Camera Comunelor în problema conferinței marilor puteri

LONDRA 8 (Agerpres). — Agenția Reuter relatează că prima întrebare care i-a fost pusă lui Anthony Eden în Camera Comunelor după numirea sa ca prim-ministru a fost aceea a deputatului laburist Norman Dodds, care l-a rugat pe Eden să facă o declarație asupra poziției guvernului englez „față de tratative la cel mai înalt nivel avînd drept scop destinderea încordării internaționale".

Eden a comunicat că va răspunde lui Dodds la 19 aprilie, prima zi în care parlamentul își va relua lucrările după vacanța de paște.

O acțiune provocatoare a imperialiștilor americani împotriva R. Cehoslovace

PRAGA 8 (Agerpres). — Ceteka.

In ziua de 2 aprilie 1955, ora 8,30 dimineața, Pavel Juhas, dintr-o patrulă de grăniceri cehoslovaci, a fost ucis în apropiere de localitatea Rozvadov, situată în vecinătatea frontierei dintre R. Cehoslovacă și Germania occidentală.

In cursul anchetei efectuate de autoritățile de frontieră cehoslovace, în colaborare cu poliția de frontieră vest-germană, s-a descoperit că în momentul asasinatului, un automobil militar american a trecut în apropiere de locul crimei. Jan Fojtik, alt membru al patrulei de grăniceri cehoslovaci, care era de serviciu împreună cu Pavel Juhas, a fost văzut mai tîrziu cu soldați americani în același automobil militar care s-a îndreptat spre orașul Weiden. Ancheta ulterioară efectuată de poliția de frontieră vest-germană a confirmat că Fojtik se află în mîinile autorităților militare americane în Germania occidentală.

Autoritățile de frontieră cehoslovace au cerut imediat predarea suspectului Jan Fojtik. Această cerere a fost însă respinsă sub pretextul că o cerere pentru predarea lui Fojtik trebuie să fie făcută pe cale diplomatică.

La 2 aprilie, Ministerul Afacerilor Externe al R. Cehoslovace a adresat o notă ambasadei S.U.A. de la Praga cerînd ca Jan Fojtik să fie imediat predat autorităților cehoslovace.

Dat fiind că ambasada S.U.A. nu a răspuns la această notă și că autoritățile americane din Germania occidentală nu numai că nu au predat Cehoslovaciei pe Jan Fojtik, dar, potrivit relatărilor agenției Reuter „au declarat că Fojtik se află sub protecția lor", la 7 aprilie Ministerul Afacerilor Externe al R. Cehoslovace a adresat ambasadei americane de la Praga o nouă notă în care arată că atitudinea autorităților americane din Germania occidentală aruncă o lumină nouă asupra împrejurărilor în care a avut loc asasinatul lui Pavel Juhas. Nota declară în continuare că atitudinea negativă a autorităților americane față de cererea cu privire la predarea lui Jan Fojtik autorităților cehoslovace nu poate însemna decît că aceste autorități au motive speciale pentru a-l reține pe Fojtik și a-l împiedica astfel să dea lămuriri în legătură cu întregul incident și să dezvăluie identitatea inițiatorului acestui asasinat mîrșav.

În încheiere, Ministerul Afacerilor Externe a repetat cu energie cererea cu privire la predarea către autoritățile cehoslovace a cetățeanului cehoslovac Jan Fojtik.

Mărturii despre „libertatea made în U.S.A."

NEW YORK 8 (Agerpres). — După cum relatează ziarul „New York Times", doi eminenți fizicieni americani: Richard Feynman, profesor la Institutul tehnologic din California și Freeman Dyson, colaborator permanent al unui institut de pe lîngă universitatea din Princeton au comunicat că ei acceptaseră inițial invitația primită din partea unor oameni de știință sovietici de a lua parte la conferința unională pentru problemele teoretice ale fizicii moderne, care are loc în prezent la Moscova, dar că ulterior au fost nevoiți să renunțe la această invitație.

R. Feynman a declarat că el a respins invitația după ce primise o scrisoare din partea directorului general al comisiei pentru energia atomică, generalul-maior Nichols, care „i-a recomandat cu insistență" să nu plece în Uniunea Sovietică. În ce privește pe F. Dyson, acesta, fiind cetățean englez, a fost împiedicat să accepte invitația de către autoritățile de imigrare din S.U.A. care i-au declarat că potrivit legii Walter-Mc Carran s-ar putea să nu i se permită reîntoarcerea în S.U.A. în cazul cînd ar pleca la Moscova.

Dyson și-a exprimat regretele arătînd că o conferință de la Moscova prezintă un mare interes pentru oamenii de știință. „Numele unor personalități serioase și bine cunoscute, a spus el, figurează printre participanții la conferință".

La rîndul său, prof. Feynman a remarcat că conferința de la Moscova „ar fi fost utilă pentru ambele părți".

Scurte știri externe

● Agenția Reuter anunță că la 8 aprilie primul ministru al Egiptului, Nasser a plecat pe calea aerului la Bandung (Indonezia), unde va participa la conferința africano-asiatică care se va deschide la 18 aprilie. In drum spre Bandung, premierul egiptean se va opri la Caraci, New Delhi și Rangoon.

● La Pekin a fost dat publicității decretul președintelui Republicii Populare Chineze cu privire la încetarea stării de război între Republica Populară Chineză și Germania.

● Aleksandr Pirogov, solist al Teatrului Mare al Uniunii Sovietice, a plecat la Belgrad, unde va interpreta roluri în operele „Boris Gudunov" și „Cneazul Igor".

● Ziarele „Neues Deutschland" și „Tagliche Rundschau" care apar în R. D. Germană au publicat la 29 martie a.c. apelul unui grup de foste „persoane strămutate" dintre cetățenii și emigranții sovietici, care s-au înapoiat în patrie, în U.R.S.S., adresat guvernului Republicii Democrate Germane în care roagă să li se permită să creeze în sectorul democrat al orașului Berlin organizația obștească „Comitetul pentru reîntoarcerea în Patrie". Guvernul R. D. Germane a satisfăcut cererea grupului de inițiativă.

● Criza de guvern din Brazilia, provocată de luptele politice în legătură cu alegerile prezidențiale care urmează să aibă loc în octombrie, continuă. Pînă în prezent, președintele Cafe Filho nu a reușit să numească decît pe noul ministru de finanțe.

● În seara zilei de 7 aprilie, șahul Iranului a numit pe Mossein Ala, fostul ministru al Curții, în postul de prim-ministru al Iranului. Referindu-se la surse autorizate, agenția France Presse subliniază că „noul guvern nu va aduce nici o schimbare în politica externă a Iranului".

ȘTIRI SPORTIVE

Meciul de șah dintre echipele reprezentative ale R.P.R. și Franței a continuat vineri după amiază în sala Floreasca cu disputarea celor patru partide întrerupte din primul tur.

Reprezentanții țării noastre au demonstrat o bună tehnică în conducerea finalurilor, realizînd $3^1/_2$ puncte din 4 posibile. Alexandrescu și-a valorificat cu precizie avantajul de la întrerupere, obligîndu-l pe Ravinet să cedeze. După o scurtă rezistență, șahistul francez Pillon și-a recunoscut înfrîngerea în partida cu Erdely. Ghițescu a cîștigat la Penel, iar partida Costea—Bergraser s-a terminat remiză. Astfel, după primul tur, scorul meciului este de 7—3 în favoarea șahiștilor romîni.

Astăzi este zi liberă, urmînd ca mîine să se desfășoare partidele din cel de al doilea tur.

★

ROMA 8 (Agerpres). — Turneul internațional de fotbal pentru juniori organizat de FIFA a continuat vineri în 4 orașe din Italia. Echipa R.P.R. a întîlnit la Livorno reprezentativa Belgiei. Acest meci s-a caracterizat printr-o întrecere dîrză în care cele două echipe au practicat un joc de bună calitate tehnică. Scorul final al întîlnirii a fost de 1—1 (1—0).

Iată celelalte rezultate tehnice înregistrate: Sienna: R. P. Ungară—Turcia 3—0 (2—0). Pisa: Iugoslavia—Luxemburg 7—0 (5—0). Florența: Austria—Franța 5—2 (2—0).

Echipa R.P.R. va susține ultimul joc din cadrul acestei competiții la 11 aprilie cînd va întîlni echipa reprezentativă a Austriei.

Cronica evenimentelor internaționale

Incordarea din Orientul arab și cauzele ei

Frămîntări puternice răscolesc țările Orientului arab. Popoarele din aceste țări trăiesc momente de încordare, iar cercurile politice sînt angajate într-o bătălie diplomatică care are și unele urmări sîngeroase. Liniștea proverbială a lumii arabe nu mai există decît în minunatele povestiri care ne-au încîntat copilăria. Evenimentele care se succed cu multă repeziciune în Orientul arab generează primejdii pentru pace. La o analiză superficială s-ar putea crede că loviturile de stat, incidentele de frontieră, închegarea de pacte ca și psihoza războinică pe care unele cercuri încearcă să o cultive, sînt fructul unor evenimente de sine stătătoare. Cînd însă analizezi în întregul său complex împrejurările care au determinat actuala încordare din această regiune, îți dai seama că între fiecare din evenimente există o legătură directă și că la baza evenimentelor acționează un singur factor: politica agresivă a S.U.A.

Pentru imperialismul american țările arabe prezintă o dublă importanță: economică și militară. Este vorba de atracția pe care o exercită inepuizabilele bogății ale acestor țări și de poziția lor strategică, prielnică planurilor americane de dezlănțuire a unui nou război. Desigur, aceste considerente ca și altele de același gen, au determinat S.U.A. să pună în circulație ideea creării unui N.A.T.O. al Orientului apropiat și mijlociu. Trebuie spus că numai simpla ventilare a ideii a stîrnit opoziția fermă a popoarelor arabe, ceea ce a determinat S.U.A. să bată în retragere, căutînd noi formule. Formula se pare că a fost găsită sub forma unor pacte bilaterale, strîns legate între ele. Dar încheierea acestor pacte nu se poate realiza cu o ușurință prea mare. După semnarea pactelor turco-pakistanez și turco-irakian lucrurile s-au cam împotmolit. Iată de ce S.U.A. — folosind toate mijloacele de care dispun — încearcă să creeze o atmosferă tulbure, de excesivă încordare între țările arabe, pentru a permite agenților americani să manevreze. Încordarea este exprimată cum nu se poate mai bine în relațiile turco-siriene. Refuzul Siriei de a ceda cererilor insistente ale Turciei de a adera la pactul turco-irakian a dezlănțuit o furtună de amenințări din partea guvernanților de la Ankara. Siria de altfel nu este izolată. Atît Egiptul cît și Arabia saudită se opun pactului turco-irakian și promovează ideea unei alianțe arabe, independentă de grupările agresive ale puterilor occidentale.

Cele petrecute în Yemen sînt concludente pentru metodele diplomației S.U.A. Regele Ahmel — despre care se spune că se opunea amestecului american — a fost înlăturat de emirul Abdullah, o unealtă imperialistă. Pînă în cele din urmă lovitura de stat nu a reușit, iar Abdullah a fost arestat. Important nu este numai epilogul (deși și acesta este plin de semnificații) ci și faptul în sine — lovitura de stat. Mîna diplomației americane este ușor de sezisat.

Pe linia manevrelor imperialiste trebuiesc înregistrate și repetatele ciocniri de la frontiera israeliano-egipteană. Aceste ciocniri se soldează cu zeci de morți și răniți. Cine are interes să provoace aceste ciocniri? Numai și numai puterile occidentale. Ciocnirile israeliano-egiptene sînt destinate să distragă atenția de la principalele probleme ale lumii arabe.

Se pare că diplomația americană nu a realizat mare lucru din planul ei. Deși conceput ca un fel de pact „fără amestecul" direct — al puterilor occidentale, sistemul alianțelor bilaterale a fost lesne demascat ca o creație imperialistă. Nu de altceva, dar deși S.U.A. nu participă direct, totuși țărilor incluse în acest sistem de pacte li se impune „ajutorul" militar american. Or, acceptarea acestui „ajutor" echivalează cu transformarea în satelit american.

În prezent, paralel cu presiunile asupra Siriei, se încearcă atragerea Libanului în pactul turco-irakian. Președintele Libanului, Șamun, a vizitat Turcia iar comunicatul comun dat publicității inspiră credința că Șamun a cedat insistențelor Turciei.

Evenimentele din Orientul arab se desfășoară pe fondul unor puternice contradicții între puterile imperialiste. Aderarea Angliei la pactul turco-irakian se datorește dorinței britanice de a păstra pozițiile pe care le deține în lumea arabă. Deși acest pact nu este forma cea mai potrivită pentru apărarea intereselor ei, totuși Anglia a fost silită să țină seama de acțiunile „aliatului" american și să încerce pe cît îi stă în putință să le paralizeze. De asemenea, manevrele americane în Orientul mijlociu și apropiat lezează interesele franceze, ceea ce a provocat un energic protest al Franței.

Este evident că starea de încordare din Orientul arab are o seamă de aspecte a căror relatare nu poate fi socotită epuizată. Trebuiesc subliniate însă cele două laturi esențiale: politica imperialistă a S.U.A. și creșterea conștiinței politice a popoarelor arabe. Popoarele arabe se opun categoric, cu o fermitate fără precedent în istoria lor, încercărilor de a le atrage în pregătirile războinice imperialiste. Intre guvernele unor țări arabe ca Egipt, Siria și Arabia saudită se strîng legăturile pe baza opoziției comune față de planurile imperialiste. Semnificativă este de asemenea încheierea unui tratat de prietenie între India și Egipt.

In zilele noastre, popoarele sînt cele care își hotărăsc, în ultimă instanță, soarta, oricîte încercări s-ar face pentru a le atrage pe căi primejdioase. Iar acest lucru este perfect valabil și pentru țările Orientului arab.

Politica americană de subminare a acordurilor din Coreea și Indochina

Marele continent asiatic a atras atenția monopoliștilor americani atît prin importanța politică și economică cît și prin pozițiile strategice însemnate pe care acesta le oferă. În esență am putea spune că imperialiștii americani urmăresc în Asia cucerirea bogățiilor ei, înlăturarea concurenților, stabilirea de baze militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a R. P. Chineze. Pentru atingerea acestor scopuri ei nu se sfiesc să recurgă la război, să folosească metode așa zise diplomatice care încalcă în mod grosolan normele unanim recunoscute în relațiile dintre state.

Pentru a exemplifica, ne vom referi la politica Statelor Unite adoptată față de problema coreeană și indochineză. Aceste două probleme au o trăsătură comună: în ambele țări au bubuit tunurile și la insistențele statelor democratice s-a putut ajunge la un acord privind încetarea focului, mai întîi în Coreea și apoi în Indochina. Pe lîngă aceasta mai există un punct comun între cele două probleme: puterile imperialiste care au dezlănțuit agresiunea au fost nevoite să-și recunoască în fapt neputința în fața luptei drepte pe care au purtat-o cu eroism popoarele celor două țări.

În Coreea imperialiștii americani și marionetele lisînmaniste nici nu-și mai ascund intențiile. Nu de mult ziarul englez „Sunday Times" scria că comandamentul suprem al S.U.A. de la Tokio „a cerut anularea principalelor prevederi ale acordului de armistițiu din Coreea." Iar la 31 martie așa numita adunare națională a Coreei de sud a adoptat o rezoluție în care se pronunță pentru „anularea acordului de armistițiu". De asemenea S.U.A. și Coreea de sud sprijină toate acțiunile îndreptate spre încetarea activității comisiei neutre din Coreea. Aceste fapte nu sînt decît o etapă în cadrul urzelilor agresive întreprinse de S.U.A. în Coreea. Cu toate că operațiunile militare au încetat de mult, comandamentul american menține în Coreea de Sud pe lîngă trupele S.U.A. 20 de divizii sud-coreene cu un efectiv de 750.000 oameni și încă 10 divizii sînt pe cale de formare.

Astfel se dă curs vechii politici „de pe poziții de forță" față de R.P.D. Coreeană și R. P. Chineză. De curînd, unii comentatori americani au relevat faptul că în planurile strategice ale S.U.A. sînt prevăzute acțiuni conjugate împotriva Chinei populare atît din Taivan cît și din Coreea de sud. Acest fapt este confirmat de altfel și de declarațiile marionetei sud-coreene Li Sîn Man care și-a afirmat solidaritatea cu fratele său întru tîlhărie din Taivan.

În Indochina Statele Unite au făcut un prim pas spre încălcarea acordurilor de la Geneva prin includerea Vietnamului de sud, a Laosului și Cambodgiei în sfera de acțiune a blocului agresiv al Asiei de sud-est cunoscut sub numele de SEATO. Dar aceasta nu este totul. Încă din noiembrie anul trecut a sosit la Saigon, capitala Vietnamului de sud, generalul Lawton Collins reprezentant special al președintelui S.U.A. Acesta ca și nenumărații consilieri americani care au invadat Vietnamul de sud urmărește pe de o parte torpilarea acordurilor de la Geneva și pe de altă parte înlăturarea influenței franceze din Indochina. Se confirmă astfel din nou că unele acțiuni agresive ale imperialiștilor americani nu țintesc numai țările democratice — unde ele nu dau nici un rezultat — ci și interesele aliaților Statelor Unite. Acest lucru l-a spus deschis cunoscuta revistă tipărită de Departamentul de stat „United States News and World Report" care, după vizita lui Mendes-France la Washington scria că în urma concesiilor făcute de acesta „hotărîri politice de foarte mare importanță care pînă acuma se luau la Paris sau de către comandantul suprem francez din Indochina, se vor lua acum în S.U.A. și de către noul reprezentant special la Saigon, generalul Collins". Aceasta s-a și întîmplat. „Ajutorul" american a fost acordat direct Vietnamului de sud fără știrea administrației franceze. Urmărind torpilarea acordurilor de la Geneva „începînd din 1955 S.U.A. iau în mîinile lor acțiunea de instruire a armatei sud-vietnameze" (după o relatare a agenției americane „United Press").

Nu sînt lipsite de semnificație nici ultimele evenimente petrecute în Vietnamul de sud unde tronează omul de încredere al S.U.A., Ngo Din Diem. După cum se știe din numeroasele informații apărute în ziare, mai multe secte religioase avînd puternice forțe armate s-au răsculat împotriva guvernului lui Ngo Din Diem. Deși lucrurile nu sînt nici pînă în prezent clarificate, ele reflectă adîncirea contradicțiilor franco-americane în Indochina.

Nu trebuie neglijat nici un alt aspect care arată și el felul cum politica agresivă a S.U.A. lovește în interesele Franței. Politicienii americani fac presiuni pentru a împiedica atît guvernul francez cît și pe întreprinzătorii particulari de a stabili legături economice trainice cu R. D. Vietnam.

Faptele citate mai sus arată clar că S.U.A. nu se împotrivesc numai reglementării unor probleme nerezolvate, dar fac tot ce le stă în putință pentru a submina orice pas făcut în trecut pe calea destinderii încordării internaționale.

Această politică se lovește însă de voința fermă a popoarelor asiatice de a-și apăra libertatea și independența națională.

EDGARD OBERST
SERGIU BRAND

Spectacolele de azi

TEATRE: **Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.:** Coppelia; **Teatrul de Stat de Operetă:** Aculina; **Teatrul Municipal:** Pădurea; **Teatrul Național „I. L. Caragiale"** (Sala Comedia): Doamna nevăzută; **Teatrul Armatei** (Sala din B-dul Magheru): Invazia **Teatrul Armatei** (Sala din Calea 13 Septembrie): Cîntec despre marinarii Mării Negre; **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Micii burghezi; **Teatrul Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Intrigă și iubire; **Teatrul Tineretului:** Drumul soarelui; **Ansamblul de Estradă** (Sala din Calea Victoriei): Să cînte muzica; **Sala Libertatea:** O seară de muzică ușoară, Edmond Deda; (Sala din str. Al. Popov): Magazin de Stat; **Sala Dalles:** Concertul „Pe 7 note"; **Ansamblul de cîntece și dansuri al C.C.S.:** Spectacol de cîntece și dansuri.

CINEMATOGRAFE: **Patria:** Festivalul filmului maghiar: Un petec de pămînt; **Republica, București, Libertății:** Directorul nostru, Pui de șoimi; **Gh. Coșbuc:** Poteci primejdioase; **Înfrățirea între popoare, 23 August, Olga Bancic:** Vijelioarele; **Maxim Gorki:** Tainele vieții, Cu pumnul în masă și Ulcica fermecată; **Tineretului, Elena Pavel, Gh. Doja:** Ospățul lui Baltazar; **Timpuri Noi:** Actualitatea în imagini; Noutățile zilei; Nu vom îngădui să se repete!; Știința și tehnica; Meciul de hochei U.R.S.S. — Suedia; Periferiile Moscovei; **Lumina:** Departe de Moscova;

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.08. Secția scrisori Tel. 7.60.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".